

GLASILO OBČANOV

KNJIZNICA TREBNJE

68210 Trebnje

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE TREBNJE, JUNIJ - ROŽNIK 1994, ŠTEVILKA 2, LETO III

Nihče ni samotni otok...

Generalna skupščina Združenih narodov je leto 1994 proglasila za mednarodno leto družine. S tem je želela dati poseben poudarek in pomen družini, ki ne glede na politične, socialne, ekonomske in ostale spremembe ostaja za vsakega človeka našega planeta tisto okolje, v katerem dobimo prve življenjske izkušnje, temeljne vrednote in občutek odgovornosti za svoja ravnanja.

Obstajajo številne študije o socialni zgodovini in oblikah družinskega življenja, modernizaciji družine, celo različne šole o razvoju in funkciji družine, ki so pogosto tudi izključujoče. Nedvoumno pa je skupno spoznanje, da družina kot celica družbe najbolj nepotvorjeno in jasno razkriva probleme, protislovja in nasprotja širše družbe. Spoznanje in priznanje vseh problemov, v katerih je danes ujeta družina, bi morala biti prednostna naloga današnjih lokalnih in državnih politik, ki morajo izhajati iz načel pluralnosti, tolerantnosti in širine. V ustavo smo zapisali, da je Slovenija tudi socialna država in to se mora dokazati v praksi tudi na področju družinske politike. Slovenija ima resolucijo o temeljnih oblikovanju družinske politike, ki na različnih področjih opredeljuje strategijo in vloge od ekonomsko davčne politike, javnih služb, dela in zaposlovanja, stanovanjskega gospodarstva idr., kar vse naj bi prispevalo k boljšemu življenju ljudi v družinskih skupnostih. Vsi ukrepi v današnjem trenutku, ko se žal premnogokrat soočamo z grobo dominacijo logike kapitala, za Slovence v dobesednem pomenu pomenijo možnost preživet-

ja. Ali kot pravi državni sekretar za družino dr. Čepar: "Mudi se vedno bolj." Družina ni samo skupnost ljubezni, socializacije otrok, v večini držav je tudi ekonomska skupnost, ki nudi preživetje in socialno varnost.

Uspešnost, zadovoljstvo družinske skupnosti zagotavlja uspešen razvoj družbe. Na to bi se bilo potrebno spomniti predvsem ob razdeljevanju proračunske pogače, žal pa praviloma velike teme in politično dopadljive investicije prevajajo.

In prav v osveščanju je pomen leta družine in različnih resolucij, ki s svojimi integracijskimi ukrepi razvijajo pozitivno naravnost in pomenijo perspektivo in tudi pritisk na tiste, ki odločajo z mandatom davkoplačevalcev in volivcev. Odgovornost nas vseh, staršev, civilne pobude in javnosti pa je, da to pozitivno energijo o vlogi in pomenu družine ne pustimo ugasniti, temveč z njo ustvarjamo prijazno družbo za majhnega človeka.

Glavni in odgovorni urednik
Milan RMAN

V TEJ ŠTEVILKI:

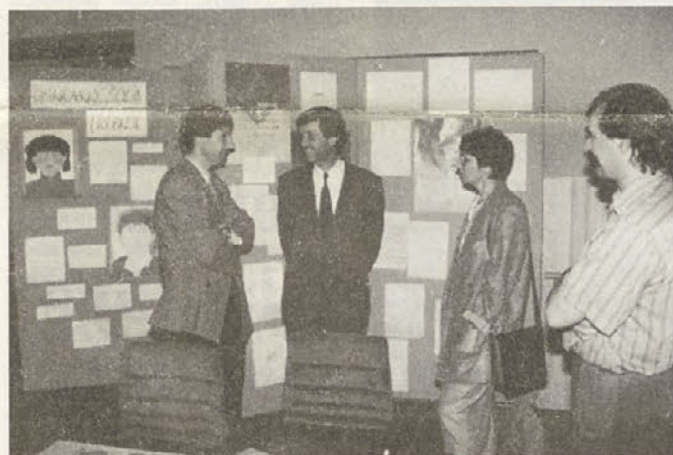
950 let šentruperske fare str. 2

Avtocesta v trebanjski občini str. 3

Pogovor z Jožetom Reboljem
"Ocenjujem, da je bil moj mandat
predsednika IS uspešen." str.5

POSEBNA PRILOGA
Natečaj Glasila občanov:
Kaj dela družino srečno? str. 6., 7

Državni sekretar za družino dr. Drago Čepar se je v razgovoru z odgovornim in glavnim urednikom Glasila občanov Milanom Rmanom seznanil z razpisom Katere stvari delajo družino srečno in s projekti trebanjske občine na socialnem in zdravstvenem področju. Obiskovalce osrednje prireditve trebanjske občine ob mednarodnem letu družine, ki je bila 27. maja v kulturnem domu v Trebnjem, je državni sekretar seznanil z novo družinsko zakonodajo in aktivno državno politiko, ki izhaja iz Resolucije o temeljnih oblikovanju družinske politike.

Avtorji likovnih in literarnih del na razpisano temo o osrečujočih stvareh, ki se dogajajo v družinah, pa so prejeli nagrade in priznanja.

Prijazen večer so s kulturnim programom obogatile učence in učenci Glasbene šole Trebnje.

Foto: Jancz Platiša

Jasna volja ljudi: NE

V nedeljo, 29. maja 1994, so državljani Slovenije na referendumih izrazili voljo o oblikovanju novih občin.

V sedanjih trebanjski občini je bilo pet referendumskih območij, predvidenih za formiranje občin v novem sistemu lokalne samouprave: Mokronog, Šentrupert, Mirna, Trebnje, Veliki Gaber.

Rezultati referendumskega odločanja za občine so bili:

Referendumsko območje	Udeležba %	ZA %	PROTI %
MOKRONOG	68,10	40,13	58,53
ŠENTRUPERT	72,16	41,15	55,50
MIRNA	67,86	23,52	73,26
TREBNJE	56,29	45,39	51,90
VELIKI GABER	71,68	48,44	49,10

Ljudje se so izjasnili proti oblikovanju novih občin v vseh petih referendumskih območjih.

Podobni rezultati kot v Trebnjem so bili tudi v ostalih delih Slovenije.

Ob rezultatih se tako na lokalnih kot državnih ravneh oblikujejo različne ocene in analize; za malega človeka pa nedeljska (ne)izkušnja pomeni 270.000.000 SIT, ki jih bomo morali plačati kot davkoplačevalci iz svojega žepa.

Občina Trebnje se je predstavila

Med številnimi slovenskimi turističnimi območji, ki so se predstavili na letošnjem marčnem sejmu Alpe-Adria v Ljubljani, je bila tudi trebanjska občina. Turistična predstavitev je bila speljana pod geslom "V objemu Temenice in Mirne". Bilo je predstavljenih več zanimivih ter vsebinsko in informativno bogatih prospektov, premierno pa je bila predvajana tudi videokaseta Med dolenskim griči.

Turistični prospekt občine Trebnje, ki je bil izdan lansko jesen, je lepo dopolnila črno-bela zložanka. Z besedilom Franca Režuna so predstavljene znamenitosti, zanimivosti in lepote trebanjske dežele: trebanjski grad, mimska in šentruperska cerkev, galerija likovnih samorastnikov, trško jedro Mokronoga in Dobriča, vinske gorice in še kaj.

Slovenski projekt celostnega razvoja podeželja in obnova vasi v občini Trebnje poteka že tri leta v Knežji vasi z Malo vasjo in Čatežu z Zaplazom, Gorenjo in Dolenjo vasjo. Vse aktivnosti, ki so bile izpeljane na teh območjih, niso

ostale neopazene. Z lično izdelanim prospektom, za katerega je besedilo prispeval mag. Marko Koščak, je bil širši Sloveniji predstavljen razvoj in obnova Knežje vasi. Posebno pozornost so deležni spomini na misionarja Fridrika Barago. Tudi Čatež z božjopotno cerkvijo Zaplazom in prireditvijo "Od Litije do Čateža" se je s pomočjo tamkajšnjega turističnega društva zgledno predstavil.

Predstavljen program vinskih cest je dopolnjevala ponudba Vinogradniškega društva Šentrupert. Trebanjci so gostoljubnost izkazali z kozarcem dobrega cvi-

čka, gospodinje iz Knežje vasi in Čateža pa so spekle raznovrstno pecivo in kruh.

Pravo odkritje je bila tudi kratka zložanka z naslovom "Speča lepota". V njej je zarisana v sliki in besedi zgodovina mimskega gradu in obdobje njegove obnove. Neumomo delo dr. Marka Marina nam daje upanje, da nas bo speča lepota v prihodnje vabila, da se ji pridružimo.

Pri številnih obiskovalcih je bilo veliko zanimanja za tradicionalne turistične prireditve: Iz trebanjskega koša, Dolenjska kresna noč, Od Litije do Čateža, Baragov dan,

Razstava domače obrti, Kmečki praznik v Šentrupertu.

Občina je na svojem razstavnem prostoru gostila Tovarno Dana Mirna, ki je turistično ponudbo popestrila predvsem s svojimi brezalkoholnimi pijačami, in proizvajalca vin Jožeta Freliha iz Šentruperta, ki se je predstavil s svojimi vstekljenimi vini.

Ob koncu naj poudarimo, da je občina Trebnje s predstavitvijo na sejmu Alpe-Adria v Ljubljani uspešno začela s svojo promocijo v Sloveniji. Prepričani smo, da bodo rezultati nastopa v prihodnje še kako vidni.

D. Trdina

Že pogled na razstveni prostor je obiskovalcem razkrival, da je občina Trebnje vinogradniško območje. (Foto: M. Kaupus)

NAŠ KLEPET

Prav prijetno je poslušati, kako so naši občani iznajdljivi in česa vsega se lotijo. "Ha, ha, če bi čakal...!" "Ne čakaj na druge, če lahko storiš sam!" Zato se tudi ne pritožujejo kaj dosti. Tri pogovore smo vseeno zapisali, ker so se nam zdeli še posebej zanimivi. V svojem jedru namreč nosijo tudi ideje, ki bi jih morda kazalo pretehtati s poslovnimi merili. Morda pa bo koga zamikalo?!

BREDA IN PAVLE

Kupiš knjigo "Naredi sam" in počasi postaneš sam svoj mojster. Misliva, da brez takega domačega servisiranja preprosto ne gre. To se nama po svoje zdi celo dobro, kajti na koncu koncev je to lahko zanimiva sprostitve. Ustvarjalna. Celo v primeru, če ugotoviš, da bo vseeno potrebno poklicati mojstra.

Je pa nerazrešljiv problem za mlade družine varstvo otrok izven obratovalnega časa otroškega vrta. Kjer si lahko pomagajo z dedkom in babico, je krasno. Sicer pa je prava loterija dobiti nekoga, ki bi ti za nekaj ur popazil otroka. Tako je z rojstvom otroka navadno tudi konec sodelovanja v kulturnem, športnem in kakem drugem društvu, ne moreš več na sindikalno zabavo, na izlet, na gledališko predstavo, na večerni tečaj tujega jezika, na intimno večerjo v dvoje. Za družino so to zelo zahrbtni udarci, saj jih sedaj, ko si mlad in v polnem zaletu, še najlažje prenašaš. Se pa modrice verjetno pokažejo kasneje, ko otrok odraste in ko zakonca ugotovita, da so pravi vlaki že odpeljali. Morda bi v letu družine tudi v tej smeri kaj storili. Se vam ne zdi?

MARICA MAJNER

Svet ni narejen za ostarele in tista ljudska modrost, da starost ne pride nikoli sama, še kako drži. Dokler si še pri močeh in si lahko sam pomagaš, še kar gre, križi in težave se začnejo potem, ko začneš šteti korake ali pa ko zbolíš. Takrat ne moreš v trgovino, ne moreš si skuhati, ne moreš nič. Zadruga nastane že, kako do zdravil, ki jih zdravnik predpiše. Sosedje ti sicer ljubeznivo pomagajo, ne moreš pa jih obremenjevati. Prav rada bi v takih primerih plačala kakšni ženski, da bi mi skuhalo ali pa prinesla kosilo iz gostilne in še kaj postorila. Sploh bi ne bilo slabo, če bi bil v krajevni skupnosti ali pa kje drugje kakšen seznam ljudi, ki bi bili pripravljeni nuditi take usluge. Včasih mi pride tudi na misel, da bi se kak trgovec lahko spomnil in organiziral dostavo na dom na tak način, da bi recimo danes pobral naročila, jutri pa razvozil. Če bi to delal po umiku, ki ga ljudje, ki so iz različnih razlogov manj gibljivi, verjetno vsak dan počakali pred vrati.

SANDI BORŠTNAR

Če si kmet, potem moraš marsikaj znati sam in tudi orodje moraš imeti. Sicer izgubiš preveč časa, kajti šment se navadno pokvari sredi največjega dela in kadar se najbolj muči. Razumljivo je, da moraš za bolj komplicirane posege poiskati strokovno pomoč in mislim, da je ta še kar dobro organizirana in tudi dovolj pri roki, čeprav se dogaja, da moraš včasih kam daleč po kak rezervni del, ker ga popravljalec, pa naj gre za "šušmarja" ali za "registriranca", preprosto nima.

Pogrešam pa mojstre, ki bi, tako kot v davnini, seveda prilagojeni času in sodobnim potrebam, hodili od vasi do vasi, se glede na potrebe za nekaj dni nastanili v hiši in v tem času spravili v red vse tiste drobnarije, za katere sam nimaš nikoli časa, pa tudi znanja, spretnosti in orodja ne. Tak mojster bi na primer popravil razmajane noge na stolah, zamenjal kljuko na polklnih, preoblekel kavč, prilepil razmajano ploščico na hodniku, očistil šivalni stroj, popravil dežnik ipd. Skratka, zelo bi se razveselil kakšnega potujočega hišnika.

Klepetal je Stane Peček

Slovenosti ob 950-letnici Šentruperta

Šentrupert se ponaša z bogato zgodovino, saj letos mineva 950 let, odkar se to področje imenuje kot najstarejša prafara na Dolenjskem; posamezni zapisi o življenju na tem ozemlju pa so še starejši.

V srednjem veku je bilo središče te doline v bližnjem Škrljevem; področje je bilo v salzburški posesti, zato je tudi salzburški svetnik sveti Rupert farni patron.

Mogočno gotsko cerkev so začeli graditi pred šeststo leti, gradnja pa je trajala skoraj sto let, saj je bila dokončana šele 2. junija 1497. leta. Prav okrog

2. junija letos pa so se začele osrednje počastitve 950-letnice Šentruperta.

V prvem dnevu so osrednjo pozornost posvetili Kulturni dediščini, spregovorili o arheoloških najdiščih in gradovih, predstavili akcijo o ohranitvi znamenj in kapelic na diapozitivih, se spomnili 75-letnice ustanovitve čebelarstva

družine in v ta namen ponovno usposobili čebelnjak iz začetka 20. stoletja, hkrati pa so v čebelnjaku pripravili mali muzej. Pomen kulturne dediščine je približala rojakinja umetnostna zgodovinarica Majda Frelih-Ribič, prireditelj pa se je sklenila z obsežno razstavo etnografskih predmetov.

Naslednjega dne je v graščini na Veseli Gori pripravil razstavo rojak Andrej Prah, okteta Lipa iz Trebnjega pa je z ubranim petjem ustvaril kulturno vzdušje. O likovnem samorastniku je spregovoril dr. Mirko Juteršek. Osrednja slovesnost pa je bila v soboto, 4. junija, ko so v prostorih Stanovaljske zadruge odprli razstavo del slikarja Janka Orača iz Novega mesta; predstavil ga je ravnatelj Dolenjskega muzeja Bojan Božič, doživetje pa je bilo prisluhniti petju Slovenskega okteta. Le-ta je imel kasneje koncert v gotski cerkvi, o naših koreninah pa je spregovoril rojak dr. Jože Ramovš.

V teh dneh je še krajevna organizacija Rdečega križa vzorno organizirala srečanje starejših občanov, podelili pa so tudi priznanja najbolj zaslužnim aktivistom; dobili so jih Marija Brezovar, Justa Frelih, Janez Vidic in Edi Zavrl.

Počastitve se bodo nadaljevale tudi jeseni, ko bodo ponovno odprli kmečki muzej, s posvetom o kulturni dediščini pa želijo strokovno ovrednotiti pomen tega področja.

Jože Zupan

Ob 950-letnici šentruperske fare niso pozabili na starejše

V program obležitve 950-letnice šentruperske fare sta Rdeči križ Šentrupert in župnišče pripravila srečanje starejših krajanov. V cerkvi v Šentrupertu je bila maša, ki jo je opravil župnik g. Janez Vidic za starejše in bolne krajanje, po maši pa je bilo družabno srečanje v osnovni šoli, ki se ga je udeležilo okoli sto ljudi. Učenci OŠ so pripravili kulturni program, pozdravila sta jih predsednica šentruperskega RK g. Brezovarjeva, predsednik KS g. Bartolj, o Šentrupertu je spregovoril g. Zupan, priznanja RKS za dolgoletno delo na humanitarnem področju pa je podelila sekretarka OORK Mikličeva. Po končanem kulturnem delu je bilo prijetno pokramljeti ob bogato obloženi mizi. Prijazne aktivistke RK so skrbele, da krožniki in kozarci niso bili prazni, pevci pa so prepevali stare slovenske pesmi. Ob odhodu smo si prijateljsko stisnili roko in obljubili, da se srečamo še v večjem številu najkasneje čez leto dni.

RK Šentrupert se zahvaljuje vsem podjetnikom, obrtnikom in drugim dobrim občanom še posebno KPD Dobu, Tiliu Novo mesto, TOM Mirna, Stanovanjski zadrugi, Dani Mirna, Agrarii cvetličarna Trebnje, Tesnilom Vel.Loka, KZ poslov. Šentrupert, g. Tini Tušek - friz. salon, g. Ludviku Povhetu - Kovinoprodaja, g. Jožici Strmole - podj. pal in g. Petru Brclarju ter OŠ Šentrupert, ki so s finančnimi ali materialnimi sredstvi podprli prireditelj.

Majda Miklič

Kdo in kaj je »speča lepota«

Ime, ki se zadnje čase pojavlja pogosto v javnih občilih in na raznih turističnih prospektih, vedno bolj vznemirja domačine in obiskovalce Mirnske doline. Da ne bi zastoj iskali kakšne zaklete grofične, ki spi za devetimi gorami, naj povemo, da je ime Speča lepota sinonim za v ruševinah spečo mirsko graščino. Nič onostranskega, nič v oblakih, ampak vsakdanja realnost našega okolja, ki je nastala spričo usodnih let druge svetovne vojne in let izgradnje po njej.

Mirnska graščina je ena najstarejših graščin v Sloveniji, po svoji politični vlogi in stavbni zgodovini pa veliko pomembnejša, kot se vidi na prvi pogled. Bila je tudi ena najlepših, a žal se je ta lepota po požaru decembra 1942 zrušila v prah. Ostalo pa je njeno zgodovinsko pričevanje, ostala je njena zidna golota in ostanki njenih stavbnih posebnosti ter estetskih dragocenosti. Dokazno gradivo večja iz dneva v dan njeno vrednost.

V letošnjih poletnih mesecih bomo skušali obnoviti najvažnejši del vzhodne partije obzidja, ki je nekoč povezoval severovzhodni pravokotni stolp z jugovzhodnim polkrožnim stolpom. Zunanja stran tega dela zidu je preprosta, brez posebnih stavbnih elementov, ki je bila v renesansi nadzidana v renesančni hodnik s šestimi okni na zunanjo stran in arkadnimi stebriči na notranji strani. Obnova tega dela zidu bo vrnila prvotni fasadni učinek gradu, viden predvsem z mirskega mostu, na notranji strani pa se bo izoblikoval zaključen zgodovinski in estetsko demonstrativni atrij, kjer bo mogoče razvijati razne kulturne dejavnosti: od občasnih in stalnih razstav, občasnih živih nastopov in gledaliških predstav, vabljenih za stalne in občasne turiste.

S tem seveda dela še dolgo ne bodo končana. Upamo pa, da bodo spodbudila tiste prijatelje, sponzorje in donatorje, ki bi radi

kakorkoli pomagali k prebujanju naše Speče lepote. Dana, tovarna rastlinskih specialitet in destilacija, je že doslej vsa leta pomagala z vsem tehničnim aparatom, ki ga ima na voljo.

Letos se ji je pridružila tudi Skupščina občine Trebnje, ki se je odzvala z javnimi deli. Če tudi ne bodo zadoščala za očiščenje celotnega, je vendar vsaka po-

moč spodbudna po načelu "kamen na kamen palača". Zdaj pa se je oglasila še tovarna TOM, s katero se pogovarjamo o vsebini in obliki pomoči. Tako se nam obeta delavno in uspešno poletje. Vse kaže, da bomo kmalu lahko vrnili vsaj del arkadnih biserov na ogrlico zdaj še vedno speče lepote.

Marko Marin

Avtocesta v občini Trebnje

Aktivnosti za pripravo vseh potrebnih planskih dokumentov in lokacijskega načrta za gradnjo bodoče avtoceste se v naši občini vodi že od leta 1987, ko so bile izdelane programske zasnove za potek celotne trase na območju naše občine.

Prizadete krajevne skupnosti in izvršni svet občine so na pre-

dloženo traso podali številne pripombe, ki pa jih izdelovalci načrtov niso upoštevali, zato tako podana trasa avtoceste občinski skupščini ni bila posredovana v sprejem.

V vsem nadaljnjem obdobju je bilo več usklajevalnih sestankov s predstavniki pristojnih ministrstev, kjer smo podajali nove predloge, utemeljitve in pripombe. Ugotovljeno je bilo, da je za odseke z največ pripombami potrebno pripraviti več variant poteka avtoceste in med njimi izbrati najustreznejšo.

Z zakonom o dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur.l.RS, št. 71/93) pa se je spremenil postopek priprave in sprejemanja lokacijskih načrtov. Ministrstvo za okolje in prostor je po novi zakonodaji glavni nosilec in koordinator vseh aktivnosti pri pripravi lokacijskega načrta za avtocesto.

Ministrstvo je za javni razpis za izdelovalca lokacijskega načrta (izbran je bil TOPOS d.o.o. iz Novega mesta) pripravilo projektno nalogo za izdelavo prostorske dokumentacije za odsek avtomobilske ceste Bič-Hrastje z upoštevanjem vseh dosedanjih pripomb s strani krajevnih skupnosti in izvršnega sveta občine. Bistvene pripombe so bile: proučitev pobočne variante in novih priključkov na območju naselja Trebnje, odmik predvidene trase avtoceste od ponorov Temenice in vztrajanje pri izgradnji priključka na Biču.

Delo izdelovalca lokacijskega načrta bo potekalo v dveh fazah.

V prvi fazi bo vrednotil vse variante poteka avtomobilske ceste in predlagal najprimernejšo varianto ter pripravil študijo za celovito presojo vplivov na okolje za vse vrednotene variante.

V drugi fazi pa bo za potrjeno varianto izdelal spremembe in

dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov občine in izdelal lokacijski načrt.

Osnova za izdelavo primerjalne analize in presoje vplivov na okolje so predvidene trase avtomobilske ceste na odseku Bič-Hrastje, razdeljene na tri pododseke: Bič-luska, Pluska-Ponikve in Ponikve-Hrastje.

Na pododseku Bič-Hrastje je končno predviden priključek pri Biču, potek avtoceste se nadaljuje po obstoječi trasi s potrebnimi korekcijami vertikalnih in horizontalnih gabaritov, nadvozov, podvozov in posodobitvijo lokalne ceste za obvoz v času gradnje.

Pododsek Pluska-Ponikve ima kot osnovo za primerjalno analizo dve dolinski in 3 pobočne variante.

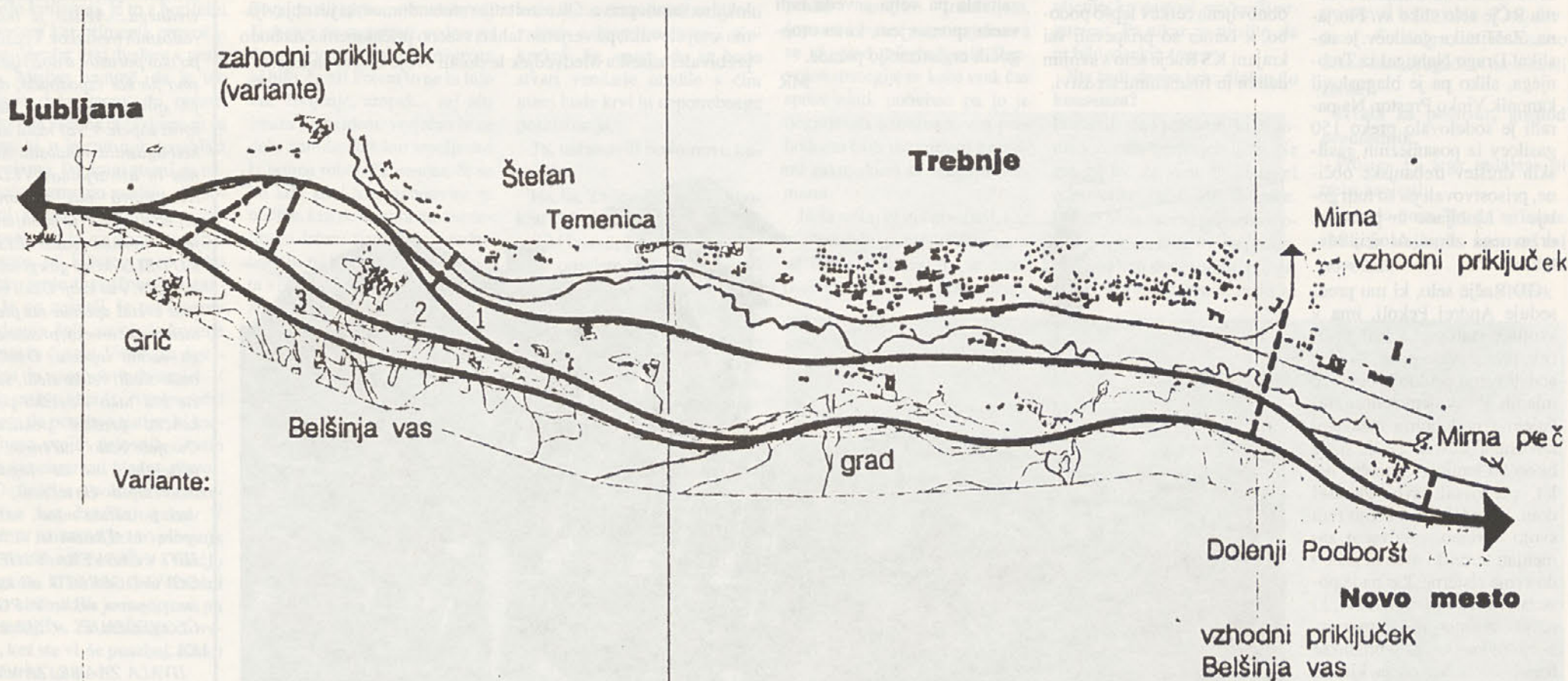
Dolinska varianta poteka ob obstoječi trasi in predvideva v prvi varianti priključek pri motelu in obvoznico, v drugi varianti pa dva priključka.

Vse tri pobočne variante pa se med seboj razlikujejo v poteku trase pri Belšnji vasi in v izvedbi priključka pri Štefanu oziroma Podborštu.

Pododsek Ponikve-Hrastje se obravnava v dveh variantah, in sicer se po prvi obdrži sedanja trasa; po drugi pa se za viaduktom Ponikve odcepi in poteka med naseljem Grm in Jezero, poteka severno od ponorov reke Temenice pod sv. Ano in se nadaljuje v občini Novo mesto.

Pri izboru najustreznejše variante bodo izdelane presoje vplivov na okolje, presoje vplivov avtoceste na razvojne možnosti posameznega naselja, opredeljena bo emisija v okolje, vpliv izgub kmetijskih zemljišč in gozdov, vplivi na vodotoke, posebej pa bodo primerjali variante potekov tras z vidika stroškov gradnje.

Vida Šušteršič

SHEMATSKI PRIKAZ VARIANT POTEKA AVTOCESTE PRI TREBNJEM

Nekaj podatkov iz zaključnih računov podjetij

Izvršni svet občine Trebnje je na svoji 72. seji obravnaval tudi Informacijo o poslovanju pravnih oseb gospodarstva za leto 1993 v občini Trebnje.

Nekaj osnovnih podatkov:

- število registriranih pravnih oseb: 224
- število oddanih zaključnih računov: 164
- družbenih: 15
- zasebnih: 138
- mešanih: 7
- združenih: 4

Ustvarjen prihodek gospodarstva: 15.492 mio SIT

- družbena: 9.173 mio SIT
- zasebna: 2.773 mio SIT
- mešana: 1.496 mio SIT
- združna: 2.050 mio SIT

Rast prihodka: 21,6%

Število povprečno zaposlenih po urah: 2.401

Skupni odhodki gospodarstva: 15.585 mio SIT

Rast odhodkov: 20,0%

Bruto dobiček: 207.529 tisoč SIT

Izguba: 30 podjetij 301.222 tisoč SIT

Akumulacija: 107 podjetij 169.822 tisoč SIT

Povprečna plača:

- občina 70.482 SIT
- regija 73.704 SIT
- republika 74.628 SIT

Vrednost izvoza blaga v tujino: 34.673 tisoč ameriških dolarjev.

Vrednost uvoza blaga: 28.409 tisoč ameriških dolarjev.

Število prijavljenih iskalcev zaposlitve na zavodu konec decembra: 809.

Branka Kržič

Vrsta prireditev ob letošnjem "Trebanjskem košu" in prazniku krajevne skupnosti Trebnje

Konec meseca junija bo v Trebnjem zopet vrsta prireditev ob Trebanjskem košu in prazniku KS Trebnje. V četrtek, 23. junija, bo slavnostna otvoritev prireditve, na kateri bo Trebanjski oktet s svojimi gosti, moškim pevskim zborom Tabor iz Cerknice, v kulturnem domu pripravil zanimiv pevski večer.

V petek, 24. junija, na predvečer praznika KS Trebnje in dneva državnosti ter v počastitev 100-letnice prihoda železnice v Trebnje, bo ob 16.20 uri pripeljal iz Ljubljane na trebanjsko železniško postajo muzejski vlak, kulturni program pa se bo zatem odvijal v trebanjskem mestnem parku.

V soboto bodo uživali otroci ob predstavi Svetlane Makarovič v kulturnem domu, odrasli pa se bodo v večernih urah zabavali ob domislicah Toneta Fornezija in Mopet Showa.

Trebanjski dnevi se bodo po obilici dobrega kulturnega programa in seveda ob izbranih jedilih in pijači zaključili s teniškim turnirjem v centru Vita v nedeljo, 26. junija.

Zavrjnena preimenovanja

Trebanjska občinska skupščina zavrnila preimenovanje ulic v mestu Trebnje in preimenovanje dela naselja Veliki Gaber v novo naselje Medvedjek.

V letu 1993 so se v organih krajevne skupnosti Trebnje odločili, tudi na pobudo občanov v posameznih ulicah, da pričnejo postopek za preimenovanje ulic tam, kjer bo za to posebej izražen interes. Želeli pa so tudi uradno imenovati ulice tako, kot jih v praksi imenujejo krajanji, npr. namesto dolgega imena Ulica Cankarjeve brigade v Cankarjevo ulico. Pobude za preimenovanje in spremembe ulic je krajevna skupnost zbrala preko javnega poziva v Glasilu občanov in tudi z informacijo o predlogu preimenovanja, ki ga je prejelo vsako gospodinjstvo v mestu Trebnjem.

Krajevna skupnost je poslala predloge v uraden postopek, dokončno potrditev preimenovanja pa mora sprejeti skupščina občine, vendar se je tu zataknilo. Odborniki so ne glede na pojasnilo o širini trajanja in usklajevanja preimenovanja ulic mesta Trebnjega zahtevali, da KS dobi pisno soglasje prebivalcev, da se strinjajo s predlogom preimenovanja ulic, v katerih živijo. Tako bodo meščani Trebnjega verjetno še kar nekaj časa morali uporabljati sedanja imena ulic.

Nič bolj naklonjeno niso trebanjski odborniki sprejeli predloga krajanov zaselka Medvedjek za preimenovanje v novo naselje Medvedjek, čeprav pa so nudili zboru podpise krajanov, ki so predlagali preimenovanje.

Ozadje "bitke za Medvedjek" naj bi bila tudi načrtovana lokalna samouprava. Ob rezultatih referendumov, ki jih objavljamo v tej številki, pa verjetno lahko vseeno pričakujemo, da bodo prebivalci zaselka Medvedjek le dobili svoje lastno naselje.

MR

Gasilska parada na Račjem selu

8. maja je Gasilsko društvo Račje selo organiziralo 3. tradicionalno parado sv. Florjana.

Ob tej priložnosti je Franc Novak, ki je gasilec že od leta 1949 razkril na Gasilskem domu Račje selo sliko sv. Florjana. Zaščitnika gasilcev je naslikal Drago Nahtigal iz Trebnjega, sliko pa je blagoslovil kanonik Vinko Prestor. Na paradu je sodelovalo preko 150 gasilcev iz posameznih gasilskih društev trebanjske občine, prisostvovali pa so tudi gostje iz Ljubljane in poslanec državnega zbora Alojzij Metelko.

GD Račje selo, ki mu predseduje Andrej Pekolj, ima v svojih vrstah preko 120 gasilcev, prizadevajo pa si, da bi k sodelovanju pridobili čim več mladih. Pri svojem delu se srečujejo s podobnimi težavami kot druga društva. Želijo si, da bi do 50-letnice, ki bo čez pet let, prenovili svoj gasilski dom, posodobili pa želijo tudi svojo opremo, predvsem zamenjati terenski avto in prito9 do svoje cisterne, kar pa je povezano z velikimi sredstvi, ki pa jih trenutno ne premorejo. V njihovi neposredni bližini se nahaja obrat Novolesa, kjer so že posredovali pri zunanem požaru, v letu 1993 pa jim je uspelo pogasiti obsežen gozdni požar na preko 1 ha površine, ki je grozil, da bo dobil večje dimenzije in s tem povzročil tudi občutno materialno škodo.

Gasilci Račjega sela se vsako leto na god sv. Florjana spominjajo tudi pokojnih gasilcev in imajo v podružnični cerkvi za njimi sv. mašo. Letos je bilo še posebno slovesno, saj kaže obnovljena cerkev lepšo podobo, k čemer so prispevali vsi krajanji KS Račje selo s svojim delom in finančnimi sredstvi.

Gasilci GD Račje selo pa se želijo ob uspešni paradi še posebej zahvaliti krajanom KS Račje sela za pripravo peciva, ki so ga ponudili vsem gostom, zahvala pa velja seveda tudi vsem sponzorjem, ki so omogočili organizacijo parade.

MR

Gasilski prapori na 3. tradicionalni paradi sv. Florjana na Račjem selu FOTO: Janez PLATIŠE

V SLOVO

Vilku Videčniku

NOVICA, boleča in nedoumljiva, da Vas ni več, dobiva vse bolj trde poteze. Jemlje lepoto pomladnega časa. Povsem odveč se je spraševati, ali ima življenje smisel ali ne. Takšen smisel ima, kakršnega mu damo. Vi ste mu dali posebno globino. V zavest bi radi priklicali Vašo celovito podobo, da bi jo nato kot trajen spomin spravili vase. To ne bo lahko. Svoje razgibane osebnosti niste razkazovali; v njej so se srečevali in se prepletali živahnost, družabnost, humor, izkušnje, pod površino se je skrivala občutljiva človeška in umetniška duša, katero ste le malokomu odkrili. Odkrivali pa smo jo mi sami.

Spoštovani gospod ravnatelj!

DOLGIH 22 let ste živeli z mokronoško šolo. Skrbno ste spremljali vse dosežke na področju vzgoje in izobraževanja. Vnašali ste jih v kolektiv. Vedno znova ste govorili: "V vsakem otroku, v vsakem mladem človeku je nekaj dobrega. Tako dolgo morate to iskati, da ta skrita struna zadrhti z vso močjo." Pa še nekaj ste znali: ustvariti kolektiv. Poudarjali ste, da le v kolektivu, kjer so prístni človeški odnosi, lahko raste in uspeva zdrava pedagoška misel. Vsake stvari ste se lotevali s svojevrstnim prijemom. Odkrivali so Vas pogum, kritičnost, prodornost. Vse to ste pričakovali tudi od drugih. Zavedali ste se, da ima beseda moč, moč v ustvarjanju drugačnega, bolj odprtega človeka. Z Vami smo na skupni poti v šoli doživljali nekaj lepega, vrednega... Veliko je bilo radostnih trenutkov. Včasih pa tudi porazov, a doživljali smo jih kot vzpodbudo, da jih spremenimo v nov delovni uspeh. V Vas nista nikoli ugasnila mladostni zanos in ustvarjalnost. VEDNO znova nas presune večno usihanje, to odhajanje. Za vami bo ostalo VELIKO DELO, ki ste ga vgradili v šolo, v ta kraj. Ostal bo tudi svetel spomin na plemenitega človeka, predanega vsemu lepemu. Ostale bodo sledi, velike sledi, saj ste bili tako človeško pokončno predani poklicu. Ostajale bodo v učencih, v učiteljih, v vse ste vlagali tisto toplo človečnost, v vseh bo ostala misel, vaše sporočilo: TREBA JE VERJETI V ČLOVEKA, V NJEGOVO DOBROTO ali kot ste pogosto rekli: V POČLOVEČENJE ČLOVEKA.

HVALA ZA VSE, ZA VAŠE PRIJATELJSKE BESEDE, ZA NASVETE, ZA VSE BOGATE IZKUŠNJE, KI STE NAM JIH RAZDAJALI, ZA VAŠO TOPLO ČLOVEŠKO PODOBO.

VAŠI DEDIČI

Pogovor s predsednikom Izvršnega sveta občine Trebnje Jožetom Reboljem

Samo kuge ni bilo

Če se bo kdo kdaj lotil zgodovine te občine, ki z novo upravno razdelitvijo države tja tudi dobesedno odhaja, ne bi smel prezreti, da je ta vlada doživela skoraj vse, razen kuge. Spomnimo se samo na Medvedjek in Cigansko dolino. Ni bilo lahko. In nismo še dobro zajeli sape, toča na Mirni. Potem katastrofalna suša. Ves čas pa povodenj sistemskih sprememb.

Gospod predsednik, preden sem prišel k vam, sem resno razmišljal, ali naj si okrog vrata zavežem kravato.

Me izzivate?

Tudi.

Takole mislim. Uradna oseba je tudi v tem smislu precej izpostavljena in je še najbolj, da se prilagodi okusu okolja, če lahko tako rečem. Se pravi, klasičen krog, ne preveč izzivalna barva in seveda kravata. Prepričan sem, da bi nekateri razumeli kot osebno žalitev, če bi jih na uradni pogovor sprejel v kavbojkah. Sicer pa se privatno najraje spravim v trenirko.

Nostalgija za športno aktivnostjo?

Nobena nostalgija! Tekmujem res ne več, toda še vedno kar pridno treniram. Globoko namreč verjamem v to, da brez vzdrževanega telesa tudi psihične kondicije ni. V službah, kot je moja, kjer bi na vrata pisarne z vso upravičenostjo nabili elektrikerski znak za visoko napetost, pa je to še posebej pomembno.

Karate, s katerim se ukvarjate, je borilni šport, a ne?

Predvidevam, da tega vprašanja ne bi postavili ali pa vsaj ne tako, če bi na primer treniral tenis, odbojko, plaval ali pa če moja funkcija ne bi bila sinonim za oblast. In ker so državljani ves čas v nekakšni borbi s to svojo oblastjo, saj jo že naslednji trenutek, ko jo postavijo, začnejo kritizirati, je to z borilnim športom kar primerna provokacija. Vendar vsaj dvakrat v prazno. Mislim namreč, da je tak odnos državljanov do oblasti zdrav za vse. Za državljane in za tiste, ki v imenu njih to oblast izvajamo. Po drugi strani pa neupošteni zmotno mislijo, da borilni športi vzpodbujajo nizke strasti, kot je na primer nasilje. Karate, pri katerem med borbo lahko pride do fizičnega kontakta le po nesreči, je pravzaprav čudovita šola za obvladovanje telesa in čustev. Vrhunska disciplina in samoobvladovanje! V tem smislu bi ta šport priporočal vsem, še posebej tistim, ki morajo na svojih delovnih mestih ves čas ohranjati hladno glavo.

Definicije o politiki so raztegljive kot žvečilni gumi. V vašem primeru je to vplivanje na družbene razmere z močjo organa, ki se mu reče izvršni svet občine. To je moč, moč pa je vabljava. Za mladega človeka, kot ste vi, še posebej. Kako občutite to moč?

Predvsem kot odgovornost. Po drugi strani pa je izziv, ki ga življenje ne naplavi vsak dan.

Saj res, ste kdaj pomislili, zakaj ste bili ravno vi izbrani?

Ne. Je pa zanimivo vprašanje. Verjetno je kar nekaj momentov,

ki bi jih kazalo povezati za kolikor toliko prepričljiv odgovor. Med temi je eden gotovo čas, ki je zahteval nove ljudi, neobremenjene s preteklostjo. Verjetno je tudi moja poklicna usmerjenost pripomogla k temu. Sem namreč diplomiran ekonomist. Neka prednost pa je bila tudi v tem, da sem bil včasih zaposlen kot občinski planer, bil tudi podpredsednik prejšnjega izvršnega sveta in sem tako dobro poznal gospodarstvo v občini. Morda bi k temu primaknil še to, da sem rojen na Gornjih Jesenicah, ki so v krajevni skupnosti Šentrupert, osnovno šolo sem obiskoval v krajevni skupnosti Mokronog, prvo delovno mesto sem dobil na Mirni, stanujem pa v Trebnjem. Sem torej nekakšen občinski "internacionalc", kar je na volitvah verjetno prednost, saj se ljudje lažje odločijo za nekoga, ki jim je bolj domač.

Prišli boste v zgodovino kot predsednik prve vlade občine Trebnje v samostojni Sloveniji. To je, med drugim, tudi velika čast.

Res je, čeprav se s tem ne obremenjujem. To naj počaka za čas, ko se bova z ženo igrala z vnuki. Ni pa bilo enostavno s tem vstopom v zgodovino, čeprav se zelo prijazno sliši. Je že res, da vsaka vlada, na katerikoli ravni, naleti v svojem mandatu tudi na popolnoma nepričakovane vize, ki jih mora v korist ljudi na nek način razvozlati ali pa presekat. To je pravzaprav normalno, saj življenje ne more teči vedno po dogovorjenih tirnicah in groza bi bilo, če bi! Potem to ne bi bilo več življenje, ampak... saj niti izraza ne najdem, verjetno bi se dalo narediti kakšno izpeljanko iz pojma robot. Pa vendar, če se bo kdo kdaj lotil zgodovine te občine, ki z novo upravno razdelitvijo države tja tudi dobesedno odhaja, ne bi smel prezreti, da je ta vlada doživela skoraj vse, razen kuge. Poglejte, že na samem začetku poti smo se morali spoprijeti z vojno. Spomnimo se samo na Medvedjek in Cigansko dolino. Ni bilo lahko. In nismo še dobro zajeli sape, toča na Mirni. Potem katastrofalna suša. Ves čas pa povodenj sistemskih sprememb, ko se je treba prilagajati, ocenjevati, improvizirati, obstati v pravem toku, ko je nešteto možnosti, da v najboljši veri odveslaš v napačno rešitev. Za konec mandata še blokada žiro računa, česar ta občina prej tudi še ni doživela. Pri slednji nejevolji mi nehote prihaja na misel zgodba iz grške mitologije, ki pripoveduje o plovbi med Scilo in Karibdo.

Lahko to malo bolj razložite?

V naši občini poteka proces denacionalizacije natančno ta-

ko, kot je določeno z zakonom o denacionalizaciji. Smo pa že pred sprejetjem tega zakona s strokovno utemeljenimi argumenti dokazovali pripravljalcem, da se bo izvajanje zakompliciralo, če ne bo hkrati ustrezno urejena tudi druga zakonodaja, vezana na izvajanje tega zakona. Neverjetno je, da nas še danes nihče ne sliši! Morda smo premajhni, da bi lahko v Ljubljani dvignili preplah! Gre za to, da 145 čl. Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij iz leta 1978 (ni napaka!) določa, da se mora zaplajeno premoženje v primeru, če je kazen zaplembe razveljavljena, vrniti lastniku ali dedičem v naravi, kadar to ni mogoče, pa izplačati dejansko vrednost. In sedaj smo pred ključnim vprašanjem: KDO? Če je odgovor občina, potem sledi naslednje vprašanje, ki ga je država preprosto preskočila: OD KOD? Tekoča proračunska sredstva, ki so naš, naj tako rečem, edini denar, so namenjena za druge naloge, ki so tudi določene z zakoni. Pa smo tam, kjer smo! Upravičenci tako spustijo svoje zahteve v sodne mlince, kar je normalno, ni pa normalno, da bi morala občina zaradi tega na boben!

In kako bi vi rešili problem?

Obveznost bi morala prevzeti država kot celota. Tudi z moralnega in političnega stališča bi bilo to verjetno najbolj primerno, saj občine niso sprejemale niti zakona o nacionalizaciji niti zakona o denacionalizaciji. Kakorkoli že, upam, da se bodo stvari vendarle uredile s čim manj hude krvi in nepotrebnega politiziranja.

Ja, ustanovili bodo novo komisijo.

Ha, ha. Zadnje čase res velikokrat citirajo Churchilla, ki je ob priliki izjavil, češ, če ne želiš, da bi se problem razrešil, ustanovi komisijo. Kar precej resnice je lahko v tem, vendar je tudi res, da brez stroke preprosto ne gre. V demokratični družbi pa sploh ne. Mi na misel ne pride, da bi se na seji izvršnega sveta pogajali o tem, ali je trikrat tri lahko tudi čisto za malenkost več ali za malenkost manj kot devet. Je natančno toliko, kot je dokazala stroka. V tej funkciji vidim strokovne odbore, ki jih tudi pri našem organu ustanovljamo, kadar ocenimo, da je naše vedenje o stvari preskromno.

Pa vendar je v politiki trikrat tri lahko tudi malo več kot devet, se vam ne zdi?

Ja, na lotu, če imaš srečo! Ha, ha. Toda, šalo na stran. Glejte, življenje ni matematika! Življenje je tudi matematika! To pa je bistvena razlika. So stvari, ki so strokovno neoporečne, vendar življenjsko nesprejemljive. Na

tej točki pa nastopa tista odgovornost, ki so jo volilci zaupali svojim predstavnikom in pri presoji lahko pride do takih korekcij, do tistega: trikrat tri je res natančno devet, vendar, če, toda...! Seveda z vsemi posledicami, kajti prej ali slej se mora račun vseeno izziti. Najslabše, kar se pri teh procesih lahko zgodi, pa po mojem je, da se umakneš v filozofijo: bolje vrabec v roki kot golob na strehi!, kajti s tistim vrabcem navadno res ni maš kaj drugega početi, kot da se tolažiš.

Vaš mandat se izteka. Je bil uspešen?

Gledano v celoti, da. Lahko bi vam sedaj našteval iz poročil, kaj smo in česa nismo dosegli na posameznih področjih, vendar menim, da vaši bralci to bolj ali manj vedo, saj so poročila, ki sem jih v imenu izvršnega sveta redno posredoval skupščini, vedno našla svoj prostor v raznih medijih. Mimogrede naj omenim, da pošiljamo pisna gradiva kar na 35 naslovov, med njimi tudi Glasilu občanov občine Trebnje. Povedal pa bi rad, da smo si že na začetku mandata zastavili štiri glavne smeri: posodabljanje obstoječe industrije, razvoj obrti in podjetništva, razvoj kmetijstva in razvoj turizma. Prepričan sem, da so poti dobro zastavljene in da jim je treba tudi v naprej razvojno slediti, ne glede na to, kako bomo poslej upravno razdeljeni. (opomba pisca: pogovarjala sva se tik pred referendumom). Razvojne strategije ne kaže vsak čas spreminjati, potrebno pa jo je dograjevati oziroma v tem prehodnem času usklajevati z novimi zakonskimi in drugimi normami.

In še nekaj bi rad poudaril, kar v običajnih poročilih navadno ne najde prostora, pa se meni osebno zdi zelo pomembno.

Uspeli smo, da v izvršnem svetu v vsem tem obdobju nismo imeli nobenih tako katastrofalno različnih pogledov, da bi se na koncu ne ujeli. Tudi s skupščino smo kar solidno vozili. In če sem za kaj, sem za to kot predsednik in kot Jože Rebolj globoko hvaležen vsakemu svojemu sodelavcu. Že tisti občutek, da se nekdo besedno pretepa s teboj brez jeze v srcu zato, ker misli, da je tako bolj prav, je tako človeško topel, da v trenutku prepreči vsak načelno trmoglavljenje, ko nastopi močnejši argument. Pa nikar ne mislite, da ni bilo visokih tonov.

Ste tudi doma tak: dialog do konsenza?

Postavili ste vprašanje, ki je zame v načelu nesprejemljivo. Ne gre za to, da vam ne bi hotel odgovoriti tako ali drugače. Lahko bi se vsemu prijazno izognil z izjavo, recimo, da poznamo v našem domu samo monolog, bralci pa bi potem malo za-

šalo, malo zares ugibali, kdo govori in kdo poslušava. Nekateri bi seveda takoj zaključili, da sem pravi copatar, drugi bi bili tudi takoj prepričani, da sem diktator, tretji pa bi vič zabelili s tem, da oba z ženo poslušava otroke. Resnica pa je grdo drugačna: jaz premalo poslušam otroka, hčer in sina imava z ženo, ker sem enostavno premalo z njima. Lahko trikrat ugibate zakaj! Po drugi strani pa gruntaš, kaj bi občinski izvršni svet še lahko prispeval k projektu "Leto družine". Še dobro, da se imamo doma radi, drugače bi me morali zlasati!

Hvala za pogovor, gospod predsednik.

Prosim. Pa tega zadnjega ni treba zapisati.

Seveda bom. To, da se imate radi, je najlepše, kar ste mi povedali.

Stane Peček

Natečaj Glasila občanov

Kaj dela družino srečno

Katere stvari delajo družino srečno

Naša družina šteje štiri člane. Živimo v dvostranovanjski hiši v podstrešnem stanovanju. V isti hiši živita tudi stari ata in stara mama.

V naši družini se veliko pogovarjamo. V soboto zvečer smo se pogovarjali o temi sreča v družini. Vsi skupaj smo ugotovili, da je največja sreča v družini zdravje. Da je zdravje sreča, večkrat pozabimo. Ko pa pride v družino bolezen, opazimo, da je zdravje v družini res sreča. Velikokrat se spominjam na to srečo takrat, ko obiščem kakšnega sorodnika v bolnišnici. Tam vidim veliko bolnih in trpečih ljudi, ki težko čakajo, da bi jim zdravniki vrnilo zdravje. V današnjih časih je velika sreča naših staršev, da so zaposleni. Tako pride v družino enkrat mesečno vsaj nekaj denarja, brez katerega družina tudi ne more biti srečna. Otroci imamo veliko želja in starši so srečni, če nam jih lahko vsaj nekaj uresničijo. V naši hiši pride sreča tudi takrat, ko s sestro dobiva dobre ocene v šoli. Srečni smo tudi vsako leto, ko se odpeljemo skupaj na moreje in še bolj srečni, ko se vrnemo domov. Naša družina je srečna tudi ob praznikih, ko smo skupaj doma, ko zjutraj lahko malo dlje spimo, ko se kartamo igramo šah, gremo v zidnico ali na obisk k sorodnikom.

Želim, da bi naša družina in vse druge družine srečne ter da bi mir zavladal vsepovsod. Mir je tudi velika sreča.

Borut Kopina, 6.a
OŠ Mokronog

Družinska iskrenost

Mislím, da družino edino prava ljubezen lahko naredi srečno. Toda ljudje v družini lahko živijo skupaj tudi brez ljubezni. Nekateri so skupaj zaradi denarja, drugi zaradi občutka krivde, ki bi ga občutili, če bi se razšli, tretji spet zaradi ugleda. Toda take družine še zdaleč niso srečne. V taki družini trpi vsak posameznik, saj vsi občutijo, da nekaj ni v redu, da nekaj manjka, da je med njimi neka neizpolnjena praznina. Nekateri posamezniki jo poskušajo zapolniti, a brez prizadevanja vseh družinskih članov jim to le redkokaj uspe. Tu praznina se lahko prikrije navzven, a v tistih najtišjih urah, ko se družina zbere skupaj, takrat z vso močjo udari s svojo ledenostjo, tako da jo lahko vsi zares občutijo. To praznino lahko zapolni le prava ljubezen. Ta, ki ji je pravo nasprotje, ki je polna in topla. Ob njej so vsi srečni, vsem je toplo pri srcu, smejijo se in so veseli. Toda take ljubezni ne sestavljajo le veliki, nepozabni dogodki; predvsem je sestavljena iz majhnih trenutkov. Ti se kažejo v veliko majhnih, vsakodnevnih stvareh: v pozdravih, objemih, toplih poljubih za lahko noč, lepih besedah, medsebojni pomoči, majhnih presenečenjih, nežnih pozornostih in razumevanju. Taka neprisiljena, iskrena ljubezen lahko otropi še tako žalostno dušo, še tako otožen obraz spremeni v nasmeš, najnesrečnejšo solzo v biser.

Ivana Kulašević, 8.r.
OŠ Mirna

Katere stvari delajo družino srečno

Razmišljam. Kaj se skriva za besedo družina? Sta to očka in mami in njuni otroci? Seveda, to je družina, vendar se za to besedo skriva toliko skrivnosti, kolikor je družin.

Družina, to so tudi vse drobne radosti, ki jih življenje prinaša vsak dan. So tudi vse drobne radosti, ki jih življenje prinaša vsak dan. So tudi vse tegobe in težave, ki jih tako pogosto srečujemo na vsakem koraku. Največ, kar mora v družini biti, pa je zame toplina in ljubezen, ki jo morate dati le mož in žena in otrokom le očka in mamica. Ta ljubezen je močnejša od politike, močnejša od kriz, premaguje težave in ovire vsakdanjih tegob - je kot mogočna pesem, ki vliva moč in daje poguma: "Le naprej, saj bo šlo!" In kaj osrečuje našo družino? To, da smo lahko skupaj, da če že ne kosimo skupaj, se zberemo vsaj pri večerji in da imamo soboto in nedeljo zase. Ko poslušam radijska in televizijska poročila in novice iz Bosne, pomislim: "Oh groza! Spet so ubijali. Koliko otrok je brez mame ali očeta ali brata in sestre." Tudi če je kdaj moj mlajši brat Boštjan tečen, naj bo, samo, da ga imam. In, če me ati in mami kdaj okregata, naj me, samo, da ju še imam. Vem, da me ati in mami razumeta, da sem zdaj v nerodnih letih in vesta, kaj doživlja pubertetnik. Saj ni dolgo, ko sta to doživljala sama. Ker sta bila sama deležna topline svoje družine, jo prenašata tudi v našo.

Družino osrečujejo ne le prijetni dopustniški dnevi na morju, pač pa tudi drobne pozornosti ob praznovanju rojstnih dnevo in godov, ob praznovanju mamine in očkove obletnice poroke: ko pritečem iz šole vsa nasmejana, ker sem dobila lepo oceno, pa tudi navihanost in kakšna nerodnost mojega brata prispevata k smehu in naši večji povezanosti. Za srečno družino niso potrebna velika darila, bogat in lep avto in ne vem kaj še velikega, pač pa le drobne vsakodnevnih pozornosti, da se znamo pogovarjati, da znamo drug drugega poslušati, potrpeti, če smo slabe volje, če nam ne gre vse gladko.

Bojim se, da bo prehitro prišel čas, ko bom odrasla, si pridobila poklic in če bo po sreči, našla tudi zaposlitev in začela na svoje. A vedno se bom vračala domov, kjer vem, da me bosta sprejela toplina in ljubezen mojih staršev.

Marta Bartolj, 8.a
OŠ Trebnje

Literarnega in likovnega natečaja na to temo so se udeležili učenci vseh osnovnih šol v občini, učenci župnijskega urada Dobrič in gojenci vrtca iz Trebnjega. Nagrajeni literarni in likovni izdelki so bili predstavljeni na osrednji prireditvi v počastitev leta družine, njihovim avtorjem pa podeljene nagrade. Avtorji nagradjenih literarnih del so:

Ivana Kulašević in Luka Pate z OŠ Mirna, Borut Kopina z OŠ Mokronog, Jernej Rugelj in Mira Ramovš z OŠ Šentrupert, Jera Rot in Marta Bartolj z OŠ Trebnje. V pričujoči prilogi poleg prispevkov omenjenih objavljamo še žal le nekatere prispevke, ki jih je posebna komisija odbrala, oz. nagradila z objavo.

Med likovnimi prispevki so bili nagrajeni pri-spevki učencev:

Saše in Maje Jelenc, Boruta, Gorazda in Tona, Irene Škoporc in Mojce Mejak, Anice Sebanc in Polone Florjančič, Irene Tršinar, Vesne Jarc in Katje Hrovat, Gregorja Tram-ta - vsi iz OŠ Mokronog, Jerneja Logarja, Tomaža Brarcja, Uroša Jurgliča z OŠ Šentru-pert, Janje iz skupine Ribice, VVO Trebnje ter Mitje Hrovata, Veroučna šola Dobrič.

Vsem nagrajencem še enkrat čestitamo, njih-ovim mentorjem se lepo zahvljujemo za sode-lovanje, vsem pa želimo, da se lepe želje otrok čimvečkrat uresničijo v vsakdanjem družin-skem življenju.

Sreča v naši družini

Sreča v naši družini je, da skoraj vse pridelamo doma na kmetiji, da imamo svojo hišo, da ati ne hodi v službo in je doma, ko pridem iz šole, da živi pri nas atkova teta Angela in dobro skuha, da imam sestro Martino, da mi mami pomaga pri učenju, da imamo veliko dvorišče, kjer se lahko vozim s kolesom. Sreča pa je v naši družini tudi takrat, kadar jaz atku pomagam v hlevu, da on delo lahko prej konča. Potem me pohvali in sem vesel, ker lahko zvečer prej pride v hišo in smo vsi člani družine skupaj.

Jernej Rugelj, 3.r.
OŠ Šentrupert

Srečna družina

V srečni družini so vsi člani srečni, v srečnih družinah ni nasilja, v srečnih družinah ni izgovorjene žal besede, v srečni družini se imajo vsi radi, v srečni družini vsi skupaj držijo, v srečni družini se vsi skupaj jočejo, se skupaj smejijo, igrajo in jezijo. Srečna družina je čas najlepših sanj.

Luka Pate, 7.r
OŠ Mirna

Srečna družina

V naši družini je vedno živahno. Vsak trenutek se iz stanovanja sliši kričanje, jok, smeh... Naša družina šteje sedem članov: ati Pavle, mami Zvonka, sestrici Neža in Zala, bratca Florijan in Stefan, ter jaz.

Večkrat se sprašujem, če je naša družina srečna. Da, srečna družina smo! Srečna družina smo, ker nas je veliko in nam ni dolgčas. Imamo svoj dom in pa svoje prijatelje. Nam v družini sreča pomeni zelo veliko, čeprav včasih pride do majhnih preprirov. Da smo srečni nam pomagajo še prazniki, kot so na primer novo leto, božič, rojstni dnevi, velika noč, godovi...

Za božič radi sedemo poleg jastic ter pojemo božične pesmi. Nestrpno čakamo novo leto in radovedno opazujemo darila pod drevesčkom, katera smo drug za drugega naredili sami. Tudi rojstni dan je pri nas zelo vesel. Takrat mami peče torto in vsem se cedijo solze. Za rojstni dan pa pridejo sorodniki in prijatelji, da kakšno zapojemo in se pogovarjamo. Velika noč je zelo lep praznik. Takrat barvamo pirhe, mami pa speče kruh in potico. Godovi pa so najbolj veseli prazniki. Na dan pred godom mi pred vrati zaropotajo. Takrat se spomnim, da je že prišel čas mojega godu.

Lepo mi je pri nas doma. Želim si, da bi bilo tudi drugim lepo doma. Želim si pa še, da v družinah ne bi čakali praznikov, da bi bili srečni. Bodimo prijazni drug do drugega! Ne iščimo preprirov! Nasmejnimo se! Povejmo kaj lepega! Bodimo prijatelji!... Mistilni si bomo, da je vsak dan praznik. In srečni bomo.

Jera Rot, 3.b
OŠ Trebnje

Veselje družine na naši parceli

Naša družina živi v novem naselju v Šentrupertu. Na dolenskem griču Vihru pa leži naša parcela. Tja gremo vsi člani naše družine zelo radi. Ko smo parcelo začeli urejati, je bilo tam zelo grdo in ljudje so govorili, da je tam polno kač. Na sredi parcele je majhna mlaka, v kateri regajo žabe. Odločili smo se, da bomo na parceli naredili tudi čebelnjak.

Najprej smo doma našagali deske. Potem smo z velikim trudom sestavili čebelnjak. Pomagal nam je tudi atkov brat Matevž, ki zna marsikaj narediti iz lesa. Pri delu smo pomagali tudi otroci, kar se je le dalo. V čebelnjak smo dali čebele. Zdele so se mi zelo vesele, ker so bile na varnem pred mrazom. Zdaj se mi zdi na parceli veliko lepše, ker stoji na sredi čebelnjak in ker je v njem življenje. Kadar delamo na naši zemlji, smo ponavadi vsi veseli, ker je takrat vsa naša družina skupaj.

S skupnim delom bomo parcelo uredili tako, da bo vsem družinskim članom v veselje.

Mira Ramovš, 5.r.
OŠ Šentrupert

V moji družini

Naša družina

Povsod je lepo, doma je najlepše. Lepo se je vrniti v svoj dom. Če pa me tam čaka prijazen in urejena družina, je še lepše.

Naša družina šteje pet članov. Poleg očka, mame, brata in mene živi z nami še mama. Oči in mamica hodita v službo. Mama ima dovolj dela doma. Ko se mi štirje vrnemo domov, nas že čaka kosilo. Sedemo za mizo in hitro pojemo. Ker imamo manjšo kmetijo, moramo popoldne vsi prijeti za delo. Pri delu se pogovarjamo o vsakdanjih problemih, o uspehih v šoli in službi. Še največ dela pa nam da vinograd. V njem preživimo skoraj vse sobote in nedelje. Letos si tudi dopusta na morju ne bomo privoščili.

Mamica in očka vedno vzdihujeta, da nimamo denarja. Po daljšem pogovoru pa ugotovimo, da bogastvo ni v denarju, ampak v medsebojnem razumevanju.

Katja Vovk, 4.r.
OŠ Mokronog

Številna družina

Živim v številni družini. Ker sta očka in mamica zelo zaposlena, se le redko zberemo skupaj. Pogosto se tudi sprem z bratom in sestrico Majo. Kljub temu večkrat sedemo za mizo in se pogovarjamo o naših težavah. Tudi če smo slabe volje, nas vedno razveseli najmlajša sestrica Anja. Ker gradimo hišo, nam starši ne morejo kupiti vsega, kar si želimo. Pa smo vseeno srečni, ko se odpeljemo na krajši izlet ali pa se žogamo pred hišo.

Urška Leskovšek, 5.c
OŠ Mokronog

Družina

Ne vem kako, pa tudi ne na kakšen način, toda vseeno sta bila prva kandidata za družino Kotar ati in mami. Šele potem sta se odločila najprej za sestro. No, še prej sta bila fant in dekle, ki sta se sprva dobivala na skrivaj, potem pa sta se odločila da postaneta mož in žena. Poročila sta se. Na koncu zime, marca, je "štoklja" pustila v Ljubljani v porodnišnici sestrico. Mene še takrat ni bilo niti v sanjah. Dali so ji ime Tina. V primerjavi z menoj je menda veliko jokala. Živelci so v Ponikvah, to je pošta

Dobrepolje. Tam je doma mami. Čez štiri leta in še malo, ko se niso mogli več igrati s Tino kot z dojenčkom, saj je odrasčala, je že spet priletela dobrodošla štoklja in izročila mami dečka. To sem bil jaz. Ime sem dobil kar pozno, ker niso vedeli, kakšnega naj mi dajo. Potem sem na srečo dobil ime: Boštjan. Oh, če bi ostal brez imena?! Pa bi me sklicali Brezimenus. To bi bilo hudo. Z mojim prihodom smo postali štiričlanska družina. Preselili smo se v Radohovo vas k stari mami. Ko je Tina

hodila v četrti razred osnovne šole, smo se preselili v Veliki Gaber, kjer smo zgradili hišo. Tam sem šel v prvi razred. Kakšne občute sem imel ob selitvi, se ne spomnim več.

Zdaj sem v šestem razredu osnovne šole, sestra pa hodi v srednjo šolo.

Mami in ati sta včasih vesela, včasih žalostna. Mamica hodi v službo v Ljubljano, ati pa ne dela nikjer.

Mami in ati naju včasih okarata, ker ju ne ubogava, ampak kakšno enolično življenje pa bi

bilo, če se ne bi nikoli malo glasnje pogovarjali.

Skratka: smo običajna družina, ki si skuša med seboj pomagati.

Boštjan Kotar, 6.b
OŠ Veliki Gaber

Družina je jasno nebo, ki se v hipu lahko prevrže v vihar, takoj nato pa spet lahko posije sonce.

Saša Kotar, 8.b
OŠ Mokronog

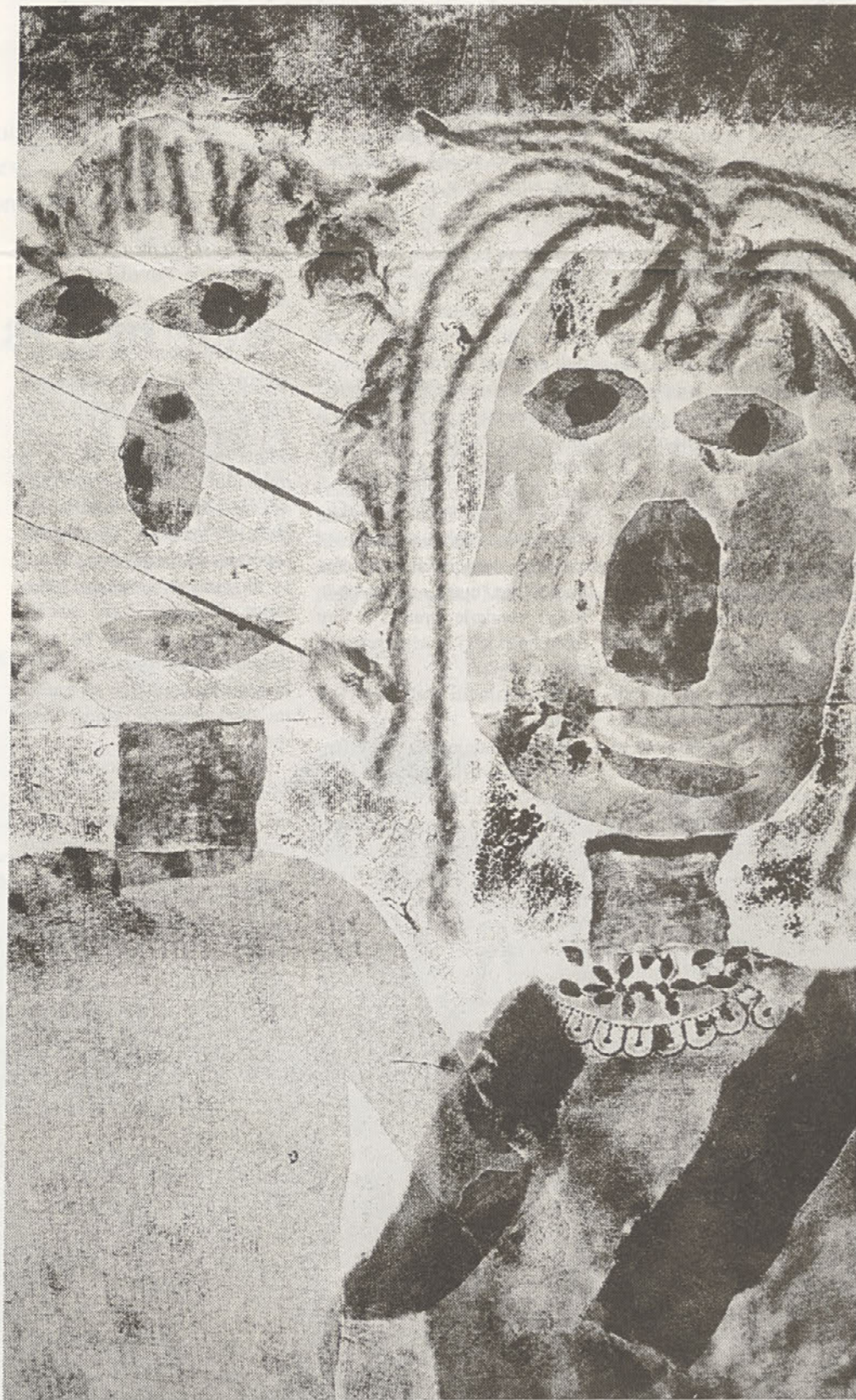
Moja družina

Naša družina šteje pet članov: starša in moji dve sestri. Mlajša sestra rada ponagaja, vendar je drugače zelo zabavna. Na dan se petkrat preobleče. Moram reči, da je pri nas še hušje kot na modni reviji. Starejša sestra pa je čisto drugi svet. Njo pa lahko le pohvalim. Sem zelo ponosna, da imam tako marljivo sestro. Zelo rada bere knjige in piše razne pesmi in sestavke. Vedno mi pomaga z nasvetom, kadar se mi kje zatakne. No, sedaj pa preidimo še na moje starše.

Mame so kot vse mame. Kadar smo žalostni, nas potolaži in nam reče kakšno lepo besedo in takoj nam je topleje pri srcu. Zvečer nas pokrije z odejo in nam z mehkim glasom zaželi lahko noč in lepe sanje. A oče je bolj duhovit. Pri nas doma je kot v gledališču. Oče ima vedno zelo duhovite predstave, ker ima zelo dober smisel za humor.

Vesela sem, da živim v tako srečni družini, ki je polna ljubezni.

Ivana Klečina, 6.b
OŠ Veliki Gaber

Anica Sobanc, Polona Florjančič

Saša in Maja Jelenc

Ivana Škoparc, Mojca Novak

Knjižnica v Trebnjem odslej v prenovljenih prostorih

Večletna želja, da bi pridobili dodatne prostore za delovanje Knjižnice Pavla Golie v Trebnjem se nam je z izselitvijo SDK uresničila. Denarna sredstva za adaptacijo prostorov in nabavo nove opreme so prispevali Občina Trebnje, Ministrstvo za kulturo, podjetja in obrtniki, razliko pa bomo v CIK žal morali pokriti iz lastnih virov.

Prostori, ki smo jih obnavljali so v kleti zgradbe, zato preureditev ni potekala po prvotnem načrtu. Poleg predvidenih del smo morali zamenjati dotrajane hišne dovode za centralno kurjavo, kanalizacijo, sanitarije, dodatno izolirati stene in tla, urediti pločnik, zunanja stopnišča in klančino, da je knjižnica sedaj dostopna tudi invalidom.

Prenovljena knjižnica bo imela ločene prostore za mladino, cicibane, čitalnico, časopisno čitalnico, večnamenski prostor za videom ter sobo za obdelavo knjižnega gradiva. Preuredili smo tudi hodnike, opremo, ki je bila prvotno v knjižnici, pa prestavili v poldostopno skladišče.

V njem bodo na razpolago starejši letniki časopisov in revij ter knjižno gradivo, ki je zaradi starosti izločeno, za tiste, ki želijo kaj natipkat, i bo tam na razpolago tudi pisalni stroj.

Vsak del knjižnice bo funkcionalno opremljen, knjižnih polic pa bo ca 45.000 knjig.

Knjižnica že štiri leta uporablja za izposojno računalnik, v bodoče pa bodo preko računalnika imeli dostop do kataloga tudi bralci. V kolikor bo Ministrstvo za kulturo izpolnilo obljubo, bo tudi naša knjižnica povezana s centralnim katalogom v državi. S tem se bo tudi našim bralcem odprla možnost popolne informacije o knjižnem gradivu.

Pri načrtovanju notranje opreme in njene razporeditve nismo pozabili na prostor za manjše prireditve, ki so sestavni del programa knjižnice. Ponovno bomo lahko imeli predstavitve knjig, literarne večere, razna predavanja, ure pravljic, literarne uganke, itd.

Končno se je odprla tudi možnost, da bomo postavili domoznansko zbirko, ki so jo doslej, zlasti srednješolci, zelo pgrešali. Bralci bodo imeli več možnosti študija v knjižnici, saj je za njih namenjenih veliko študijskih koticov.

Poseben prostor bo namenjen pomembnim informacijam o občini, zato pozivamo podjetja, stranke, krajevne skupnosti ter posameznike, da nam dostavljajo informacijsko gradivo, s katerim bi želeli seznaniti širši krog občanov.

Zahvaljujemo se vsem, ki so kakorkoli pomagali, da bo knjižnica delovala v večjih in lepših prostorih ter nudila kvalitetnejše usluge svojim obiskovalcem.

CIK Trebnje

Naravoslovni dan o zdravi prehrani

6. maja smo imeli učenci 7. razreda naravoslovni dan. Tokrat je bila tema zdrava prehrana. Vodje so nas razdelili v 10 skupin. Vsaka skupina je imela svojo zadolžitev. Tako smo učenci pripravljali zdrave jedi iz soje in sejtana, ugotavljali, koliko maščob vsebuje naša vsakodnevna prehrana, izdelovali embalažo za zdravo hrano, obiskali mesnico in ribarnico, ugotavljali po trgovinah zanimanje potrošnikov za prehrabene izdelke z znakom Slovenska kakovost (SQ), anketirali potrošnike o založenosti trgovin, učence pa o vsakodnevni prehrani in šolskih malicah, zbrali reke in pregovore o kruhu in žitu ter pripravili razstavo starih kuharskih knjig, s prehrano pa se je ukvarjala tudi skupina pri angleškem jeziku (menu, šale, križanke...).

Svoje ugotovitve in izdelke smo razstavili v večnamenskem prostoru.

Urška Ratajc, 7.b.
Živa Zakašek, 7.a
OŠ Trebnje

Počitniški program

za osnovnošolce in srednješolce

1. GLASBENA DELAVNICA

moderna tečaj bobnanja za začetnike

Preko tečaja boste na najkrajši možni način seznanjeni z osnovami bobnarske tehnike, modernimi ritmi, stilskimi načini in si pridobili osnove za nadaljni študij bobna in njegove uporabe v današnji glasbi.

čas: od 10. do 25. julija 1994

vaditelj: Iztok Zidar

2. RETORIKA

Spoznali boste lastne sposobnosti za učinkovitejšo nastopanje skozi elemente glasu in govora, jezika, sproščanja in režije lastnega nastopa.

čas: od 1. do 10. julija 1994

vaditeljica: Tatjana Zidar, dramaturginja

3. GLEDALIŠKA DELAVNICA

Spoznali boste načine sporazumevanja.

Ob elementih sproščanja, giba in besede se boste zavedali svojih sposobnosti in kreativnosti. V sebi boste odkrili možnosti, da oprto sprejemate in posegate v drugačnost sveta.

čas: od 1. do 10. julija 1994

vaditeljica: Romana Šalehar

Vsaka delavnica traja 30 ur.

Stroški na udeleženca za posamezno delavnico so 7.000 SIT.

Kraj: Center za izobraževanje in kulturo Trebnje, Kidričeva 2

Podrobne informacije o programih in prijave sprejemamo na Centru za izobraževanje in kulturo Trebnje, Kidričeva 2, telefon: 068/44-558, 44-183 do 27. junija 1994.

Razstava na Trebelnem

V podružnični OŠ Trebelno so učenci v sodelovanju z učitelji pripravili razstavo starih predmetov in naprav, ki so jih uporabljali ali pa jih še uporabljajo različni rokodelci. Obiskovalci razstave so se seznanili s kovaštvom, tkalstvom, z delom krovcev in piparjev. Ob otvoritvi so pripravili kratek kulturni program.

Preprečevanje slabe držo otrok

Že več let ob sistematskih pregledih opažamo, da je število otrok s slabo telesno držo iz leta v leto večji.

Leta 1990/91 je imelo 13% slovenskih otrok pred vstopom v šolo in 45% šolarjev slabo držo. V višjih razredih osnovne šole in v srednji šoli je otrok s slabo držo več kot v nižjih razredih. Naši šolarji ne odstopajo od slovenskega povprečja, so pa razlike med šolarji posameznih šol v občini.

Nepravilna drža hrbtenice je tako pomembna zato, ker sčasoma povzroča degenerativna obolenja medvretenčnih ploščic in bolečine v hrbtenici. Slaba drža je posledica ohlapnosti telesnih mišic - predvsem mišic trebušne stene, ki držo vzdržujejo. Ko te popustijo, se medenica spusti navzdol, poveča se njen nagib, trebuh se izboči, poudari se lordoza (upognjenost naprej) v ledvenem predelu, lahko se poveča še kifoza (grbavost) v predelu prsnega koša. Lopatici se ne prilagata prsnemu košu.

Dispozicija za slabo držo in deformacije hrbtenice je lahko dedno pogojena, pomembnejši pa so vzroki, ki vplivajo na razvoj slabe držo. Zaradi hitre rasti otrokovega organizma v višino pride do slabše mišične zmogljivosti. Če pa otrok vsak dan presedi nekaj ur na neprimernem stolu in za zanj neprimerno šolsko klopjo, doma zgrbljen sedi pred televizorjem, je velika verjetnost, da bo njegova hrbtenica kmalu nepravilno ukrivljena.

In kaj lahko storimo, da bi bilo otrok s slabo držo manj?

Otroci naj se čimveč gibljejo na svežem zraku, redno naj telovadajo, starši naj jim omejijo čas sedenja pred zasloni televizorja ali računalnika. Šole bi morale poskrbeti za ustrežnejše šolsko pohištvo, ki ne bi kvarilo držo šolarjev.

Na nekaterih šolah se učitelji že trudijo, da pouk večkrat prekinemo s kratkimi vajami za dobro držo. Še posebej ogrožene otroke z že nakazano slabo držo napotimo na fizioterapijo, kjer se naučijo ustreznih telovadnih vaj, ki jih potem vsak dan delajo doma. Te otroke v našem dispanzerju večkrat kontroliramo, da ne bi prezrli začetka resnejše okvare hrbtenice.

dr. Darinka Strmole

Zbornik Šolstvo v Šentrupertu

Osnovna šola dr. Pavla Lunačka je ob pomoči nekdanjih učencev založila zbornik Šolstvo v Šentrupertu, saj je minilo 375 let, odkar so se oblikovali prvi zametki šolstva. Res so bili začetki skromni, saj je le manjši del mladih obiskoval šolo.

Prva šola se je začela zidati šele 1833. leta, vendar je bilo pol stavbe namenjene mežnarji. V drugi polovici 19. stoletja je bila šola štirirazredna, za šolo pa je bila še kupljena stavba, ki je stala na mestu sedanje Stanovanjske zadruge. Stiska je bila po prvi svetovni vojni še posebej velika, saj je bilo 512 učencev, zaradi gospodarske krize pa se je odlašala gradnja nove šole. Zato je bila v bistvu prva stavba, namenjena samo za šolstvo, zgrajena šele pred 40 leti.

Veliko arhiva šole je izginilo, ko so med vojno šoli požgali, ohranjen pa je seznam učiteljev, ki so poučevali v Šentrupertu, od 1876. leta; teh se je zvrstilo 169, med njimi je 16 takih, ki so poučevali več kot 15 let. V 20. toletju so pečat šolstvu dajali tudi ravnatelji, saj so se v 85 letih zvrstili le trije: strokovno in splošno razgledan ravnatelj Aleksander Lunaček, tudi začetnik čebelarstva v Mirski dolini, spoštovana pedagoška osebnost Matija Brezovar, ravnatelj Bojan Brezovar pa je bil še posebej gibalo kulturnega življenja in prvi, ki je opozoril na pomen kulturne dediščine.

Vrednost zbornika je tudi v tem, ker prinaša ponatis o začetkih šolstva iz knjige Zgodovina župnije šent Rupert profesorja Ivana Steklasa, pestrost pa dajejo spisi učencev iz začetka 20. stoletja, predstavila pa se je tudi sedanja generacija učencev.

Zbornik so predstavili ob dnevu šole, praznik pa obogatili s stalno razstavo slikanic v prevodih - zdaj jih je že čez 70, zelo pa se je povečala stalna razstava izvirnih ilustracij mladinskih del, saj so priznani slikarji podarili 32 del.

J.Z.

»Zakaj lisice preganjajo zajčke?«

Člani dramskega krožka OŠ Mirna smo v soboto, 16. aprila, že četrtič zaigrali igrice "Zakaj lisice preganjajo zajčke". Tekst je napisala mentorica našega krožka Slavka Kramer. Vsebinska je privlačna, saj nagajivi zajček s svojimi vragolijami ves čas zabava gledalce. Začutili pa je vzgojno sporočilo, naj matere ne popuščajo preveč svojim malčkom. Piko na i doda v tem smislu volk sodnik, ko pravi: "Starši so odgovorni za početje svojih otrok".

V vlogo nagajivega zajčka se je odlično vživel Martin Sladič, v vlogo pridnega zajčka pa Ditka Novak. Popustljivo mater zajkljo je odigrala Helena Drčar, nesrečno lisico pa Tinkara Janžekovič. Zajčji rod je obsodil na večno preganjanje volk sodnik Andrej Tomažin. Ostale zajčke, miši in praznika so odigrali: Andrejka Podržaj, Katja Badovinac, Nina Novak, Nataša Vtič, Vesna Drčar, Nina Trklja in Žiga Strmole.

Predstavo smo popestrili z žrebanjem vstopnic, saj nam je 40 dobitkov podaril sponzor "Trgovina Kramer". Ob tej priložnosti se sponzorju zahvaljujemo in hkrati še priporočamo. Gledalcem pa se zahvaljujemo za obisk.

Helena Drčar
6.r. OŠ Mirna

Prvega maja je bilo na Debencu tradicionalno prvomajsko srečanje dolenskih delavcev. Dogodek je organizirala Zveza svobodnih sindikatov Slovenije - območna organizacija za Dolenjsko. Udeležencem je spregovoril dr. Ivan Kristan, predsednik državnega sveta Republike Slovenije. S priznanji so se zahvalili najboljšim v vrstah dolenskih sindikatov. Med šestimi posamezniki sta jih dobila tudi Vanda Bračko iz mirnskega TOM-a in Alojz Vencelj iz poslovnega sistema Novoles - ploskovni elementi Račje selo. Takole pa so se nagrajenci in slavnostni govornik postavili pred objektivi Janeza Platiše. Alojz Vencelj je prvi z leve, Vanda Bračko pa tretja.

s.p.

Delovanje skupine za samopomoč starejšim na Mirni

25. maja mineva prvo leto delovanja naše skupine za samopomoč. Nekaj starejših z Mirne se nas je namreč lanskega 25. maja na pobudo socialne delavke Andreje prvič srečalo v prostorih Društva upokojencev na Mirni, najprej iz radovednosti in želje po druženju z drugimi ljudmi. Pozneje so se prvim članom pridružili še novi, od katerih večina vztraja še danes, ko se srečujemo v družbi enajstih ljudi.

Po enem letu je skupina za nas postala kar potreba, saj so med nami vzklile človeške vezi, ki nam dajejo občutek,

da smo drug drugemu prijatelji in drug za drugega težko nadomestljivi.

Da se radi srečujemo pa je kriva tudi vsebina naših srečanj, naša pravila, naš način dela. V naši skupini namreč praviloma ne govorimo o državnih in strankarskih politikah, izogibamo se pogovorov o tistih, ki so odsotni, razen če gre za dogovor o obisku nekoga, ki je bolan. Na sestankih se namreč pogovarjamo o običajih, praznovanjih, kulturi, kraju in ljudeh nekoč in danes, o spominih na mladost itd. Šli smo tudi že na krajše izlete, veliko so nam

pomenila srečanja s skupino za samopomoč iz Trebnjega, z gospodoma Francem Režunom in Jožetom Kukmanom iz Trebnjega.

Naše življenje je po srečanjih v skupini za samopomoč bogatejše in lepše. Želimo si, da v skupini za samopomoč starejšim, ki smo jo krstili za SLOGO, preživimo veliko torkov še veliko mesecev in let. Ustanovitev skupin za samopomoč pa priporočamo tudi v okoljih, kjer ljudje te možnosti še nimajo.

Skupina za samopomoč starejšim
Mira

Srečanje skupin za samopomoč starejših z Dolenjske, ki je bilo 26. maja na Otočcu, sta se udeležili tudi skupini iz Trebnjega in z Mirne in s pesmijo popestrili družabno srečanje. FOTO: Andreja Erazem

Gostilna Javornik
na Rakovniku

Pred dnevi so v gostilni Javornik na Rakovniku povabili goste tudi v na novo dozidane in opremljene prostore, ki bi jim človek glede na domiselno enostavno in elegantno rešitve z veseljem dal kakšno salonsko ime, vendar se domači nekako nočejo ogreti za tak krst. Pravijo namreč, da so se do sedaj še vedno za najbolj originalne izkazali domačini, ki za vsako novo stvar zelo spontano najdejo ime. Če je pravo, se tudi prime. Tako kot se je ime "Pri Ivki", ko je pred dvajsetimi leti hči Ivka prevzela in prenovila staro očetovo gostilno. Zgodovina se ponavlja, bi lahko rekli, kajti tudi Ivkin sin prevzema posel z novim do-

sežkom. "Z veseljem sem v tem poklicu, čeprav ni enostavno," pravi Goran. "Preprosto ne smeš narediti napake, kajti slab glas seže še dlje kot dober in mislim, da je zadovoljen gost najboljša reklama. Upam, da bomo s to razširitvijo prostorov našim gostom lahko še bolj postregli in ustregli. Ob tem je treba vedeti, da se tudi zahteve gostov kakovostno spreminjajo. Današnji gost ne pride v gostilno zato, da bi se oprostite izrazu, nabasal, tudi če se le mimogrede oglasi in sta ga na to opozorila grlo in želodec. Obiski so vse bolj kulturni dogodki, ki zahtevajo od gostonca poseben odnos tako v kontaktiranju kot v vsebini po-

nudbe. Tako opažam, da je modrost "Pij malo, toda dobro!" med našimi gosti kar pravilo. Pri hrani pa je eden od adutov raznovrstnost. Že leta poleg klasičnih slovenskih dobrot pripravljamo tudi hrano na italijanski način. Veliko zelenjave, testenin, sadja, sladice, pa sadne kupe in sladoled. S kuhinjo je sploh tako, da je treba gosta vedno malo presenetiti. V najboljšem smislu, seveda."

"In kaj bi mi danes svetovali?"

"Žlinkrofe z gorgonzolo, zapčene v krušni peči, pljučno pečenko s kaprami v omaki, polnjene bučke, solatni krožnik in čokoladno torto s kokosom."

s.p.

Nova obleka za župnijsko cerkev sv. Egidija v Mokronogu

Sveti Tilen po domače že stoletja kraljuje na tronu farne cerkve v Mokronogu kot župnijski patron. To starodavno naselje s statusom trga že iz srednjega veka je v največjem času shiralo ne po svoji krivdi, ampak po krivdi modernih obvoznic, ki povezujejo vzhodne kraje Slovenije z zahodnimi in južne s severnimi mimo njega. Nadomestila za nekdanje živahno tržno dejavnost pa še ni našlo. V srednjem veku so tem predelom Slovenije vladali knezi iz rodu Breško Selških, kasneje pa so prešli kot dedina na krške škofe s Koroške, kar je tudi slabo vplivalo na njihov nadaljnji razvoj. Cerkevna upravna središča so razvijala predvsem sedeža svojih upravnih središč, Mokronog je bil iz tega zornega kota samo bogat dodaten vir dohodkov za krškega škofa. To se pozna tudi na dediščini, ki je prešla na naše rodove. Če jo primerjamo s Šentrupertom, kjer je bilo že zgodaj važno farno središče, je Mokronog naravnost ubogi Lazar pod bogatino mizo.

Tudi Mokronog je imel zgodaj farno središče v Go-

renjem Mokronogu pri cerkvi sv. Petra na poti proti Trebnem. Tudi to je trgu škodovalo, saj se še danes ne ve, kaj zgodovinskega je izpričano za faro Gorenji Mokronog in kaj za trg Mokronog. Vsaj za podatke iz zgodnjega obdobja lahko rečemo, da so potrebni še temeljitih raziskav. Za cerkev sv. Egidija na trgu Mokronog imamo zanesljivo letnico šele 1349, za katero je izpričano, da je v Spodnjem Mokronogu (Nieder Nazzenfus) stal oltar Naše gospe, kar se še bolj določno potrjuje leta 1350 s kapelo v Mokronogu (Capella Nazzenfus) in končno leta 1364, ko je bila v Mokronogu postavljena cerkev sv. Tilna z oltarjem Naše gospe (der Nazzenfus in sand Gilgen chirchen auf unser frauen altar). Oltar Naše gospe je dobil svoje mesto tudi v današnji cerkvi.

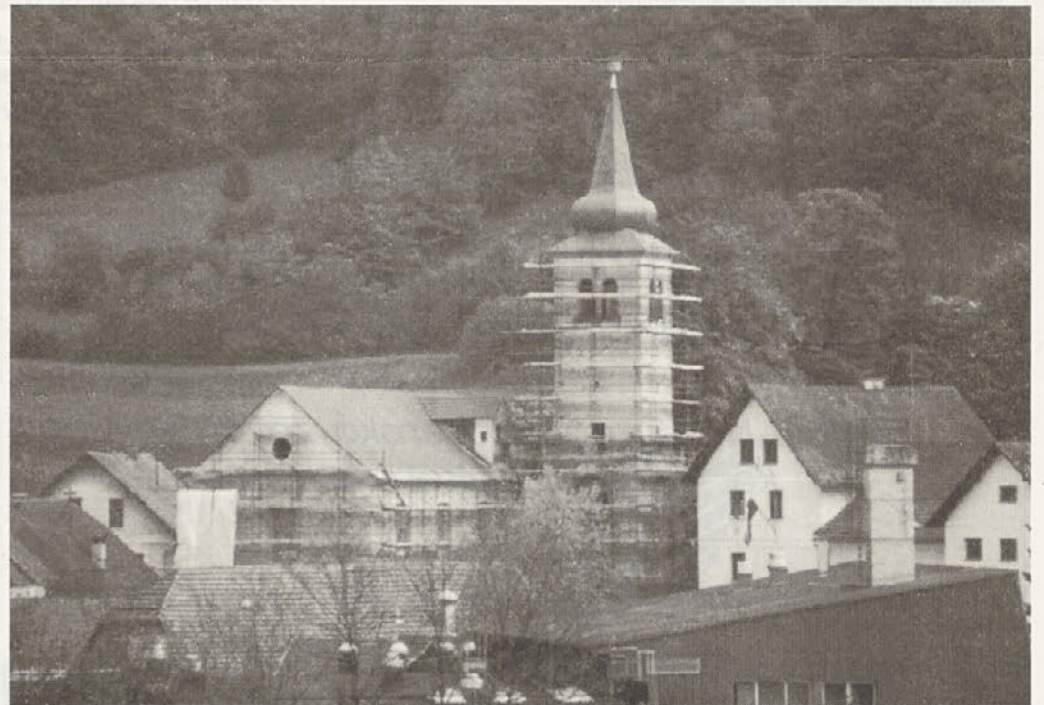
Kakšna je ta cerkev bila, je danes težko reči. Mnenja so si tako različna, da bodo potrebne še temeljite raziskave, predno bo mogoče določiti stavbni tip in njen nastanek. Vsekakor je bila že prvotna cerkev večkrat prezidana in v raznih stilnih obdobjih predelovana. Zrušila se je leta

1815, na njenem mestu so začeli graditi novo, sedanjo in jo dokončali leta 1824. Posvečena pa je bila leta 1828.

Čas, v katerem je cerkev nastala, ni bil najbolj naklonjen velikim stavbnim ambicijam, kar se stavi tudi pozna. Zgrajena je v nekem čudnem zapoznelem baročnem slogu brez enotne stilne zamisli. Deluje kot vsiljiva stavbna gmota brez prave prostorske razdelitve znotraj in brez fasadnega poudarka zunaj. Vendar ker stoji na čelu tržne zasnove in je njeno mesto v trgu dominantno ter zaradi poleg stoječega gradu (ruševin), še vedno učinkuje pomembno. Obnova njene fasade bo spodbudna za prebivalce trga, ki imajo svoja domovanja ob glavni cesti z izhodom v spodnjem delu Mokronoga. Fasade njihovih hiš še vedno delujejo trško, le obnoviti jih je treba.

Za g. župnika je obnova cerkvene fasade pogumno dejanje, za tržane pa spodbuda, da bi prej ko slej nekaj storili tudi za konservacijo grajskih ruševin, ki se vedno bolj kopičijo ob vznožju zdaj obnavljajoče cerkvene fasade cerkve sv. Egidija.

Marko Jerin

Gostilna Javornik na Rakovniku

Organiziranje podjetniške mreže v občini Trebnje

Ministrstvo za gospodarske dejavnosti objavilo javni razpis za sofinanciranje pospeševalnih programov razvoja malega gospodarstva. Na razpis so se lahko prijavile organizirane skupine članov mreže za pospeševanje malega gospodarstva.

V občini Trebnje smo tako sedli skupaj člani pospeševalne mreže, in sicer Obrtna zbornica, Tesnila Engineering in Občina - Sekretariat za družbeno planiranje in gospodarstvo ter sde dogovorili za program, ki smo ga potem potrdili na vseh pristojnih organih in ga prijavili na razpis. Program je bil s strani Ministrstva odobren, v mesecu decembru 1993 pa sklenjena tudi pogodba.

Cilj projekta je, da pospešimo razvoj podjetništva in sicer tudi z ustrezno organiziranostjo strokovnjakov oz. pospeševalcev za pomoč pri razvoju podjetništva na enem mestu. Nalog, ki izhajajo iz projekta, je več, ena pomembnejših je tudi vzpostavitev informacijske podatkovne baze ter organizacija podjetniškega svetovanja na eni lokaciji. Prav zaradi tega bo že v mesecu juliju pričela poskusno z delom podjetniška pisarna, kjer bodo lahko podjetniki dobili nasvete in informacije.

Izvajalci projekta si bomo prizadevali, da ga realiziramo, kar pomeni, da projekt pripeljemo do faze, ko podjetniška mreža prične delovati.

Branka Kržič

Objavljen natečaj za razvojno šibka območja

Obveščamo vse zainteresirane za vlaganja na demografsko ogrožena območja v občini Trebnje, da je v Uradnem listu R Slovenije, št. 28 z dne 26.5.1994, objavljen NATEČAJ za dodelitev sredstev za spodbujanje razvoja demografsko ogroženih območij v Republiki Sloveniji za leto 1994.

Zahtevki z vsemi prilogami, ki jih razpis zahteva za posamezno dejavnost, se za razvoj kmetij, dopolnilnih dejavnosti, malega gospodarstva in druge naložbe v gospodarstvo, vložijo na Sekretariat za družbeno planiranje in gospodarstvo občine Trebnje, kjer dobite pri Branki Kržič tudi vse ostale informacije v zvezi z natečajem.

Predvidena skupna vsota, ki naj bi bila letos dodeljena investitorjem iz občine Trebnje za zgoraj navedene dejavnosti, znaša 5.000.000 tolarjev.

Rok za oddajo popolnih vlog je 26.6.1994.

B.Kržič

Novice iz zdravstvenega doma

Dispanzer za medicino dela, prometa in športa je od 1. aprila dalje bogatejši za specialista medicine dela, prometa in športa. Vrsto let je bilo potrebno takega strokovnjaka vedno znova iskati v kadrovsko bogatejših sredinah.

Dr. med. Zdenko Šalda se je ob koncu leta 1989 zaposlil v našem zavodu in začel z zahtevno in drago specializacijo. Finančno breme je v celoti nosil kolektiv v prepričanju, da je dr. Šalda človek in delavec, v katerega se splača investirati.

Trudili se bomo, da boste uporabniki storitev tega dispanzerja izgubili kar najmanj svojega dragocenega časa!

Od 19. aprila 1994 dalje dela pri nas v PSIHOGIGIENSKI POSVETOVALNICI nevropsihiater dr. Iztok Jan. Glede na sklenjeno pogodbo z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki je plačnik storitev, opravlja delo v posvetovalnici samo vsak torek od 8. do 13. ure. Že do sedaj smo ugotovili, da je ta čas glede na potrebe znatno prekratek.

Na podlagi sklenjenega dogovora med izvršnim svetom, novomeško bolnico in našim zavodom naj bi vsak torek prihajal v Trebnje OKULIST, ki bi ordiniral v prostorih zdravstvenega doma. Žal pogosto prihaja do tega, da sicer predhodno naročeni pacienti odhajajo nezadovoljni, ker okulista ni. Na problem smo pisno opozorili direktorja bolnice v prepričanju, da bo nedoslednost odpravljena, ker smo sicer deležni kritik nezadovoljnih pacientov, ki ne morejo razumeti, da je naš zavod zadolžen le za zagotovitev prostorov in evidentiranje naročil pacientov.

Zdravstveni dom Trebnje

Objava za zbiranje in posredovanje prostih kapacitet

Podjetniška pisarna Trebnje sprejema in zbira prijave:

- o prostih poslovnih prostorih ali njihovih delih ter pogojih najetjav ali odkupa;

- o neizkoriščenih drugih objektih, ki jih lastniki želijo dati v najem;

- o neizkoriščeni opremi, strojih, drobnem inventarju itd. ter pogojih najema oz. odkupa.

Ponudbe v pisni obliki zbira Branka Kržič, SO Trebnje-SDPG, tel. št. 44-043, kjer dobite tudi dodatne informacije.

Moja dežela - lepa, urejena in čista

Turistična zveza Slovenije v sodelovanju z Ministrstvom za gospodarske dejavnosti in pod pokroviteljstvom Ministrstva za okolje in prostor razpisuje tekmovanje slovenskih krajev na področju turizma in varstva okolja pod naslovom Moja dežela - lepa, urejena in čista.

Tekmovali bodo kraji in naselja, zdravilišča, šole, bencinski servisi, železniške postaje, planinski in gasilski domovi, kmetije, pošte, policijske postaje, ribniki, turistične kmetije, zasebni vrtovi, trgovine in še mnogi drugi. Zato pozivamo vse zainteresirane v občini, da se vključijo v to akcijo in se prijavijo nosilcu tekmovanja za območje Dolenjske, to je Turistični zvezi Dolenjske, Glavni trg 7, Novo mesto, tel. 322-512.

janje in varovanje okolja postane del zavesti in kulture vsakega državljanca, ne samo zaradi tekmovanj, ampak zaradi tega, da bi sami živeli v prijaznem in urejenem okolju.

Branka Kržič

S pomočjo Pospeševalnega centra za malo gospodarstvo oz. Ministrstva za gospodarske dejavnosti poteka v občini Trebnje v letu 1994 projekt za organiziranje podjetniške mreže v občini.

Izvajalci projekta

OBVEŠČAMO

vse nosilce malega gospodarstva (podjetnike in mala podjetja), da bo v juliju 1994 pri Obrtni zbornici Trebnje pričela z delom

podjetniška pisarna

z namenom svetovanja in posredovanja informacij obstoječim in novim podjetnikom.

O točnem datumu in času dela boste podjetniki obveščeni.

V imenu izvajalcev

SO Trebnje-SDPG

Krajevna skupnost Mirna čestita vsem krajanom za krajevni praznik 6.6.1994 z željo po nadaljnjih uspehih.

Svet krajevne skupnosti
Mirna

zavarovalnica triglav poslovna enota novo mesto

Triglav. Najstarejša slovenska zavarovalnica.
Ker življenje potrebuje varnost.

Predstavnštvo Trebnje, 68210 Trebnje, Cesta Gubčeve brigade 25, tel. in telefax: (068) 45 780
Vodja: Franci Cvetan

V mesecu maju je Zavarovalnica Triglav, predstavništvo Trebnje, v poslovnem delu na Cesti Gubčeve brigade odprla nove poslovne prostore. V lično urejenih prostorih bodo imeli občani možnosti neposrednega stika s svojo zavarovalnico in možnost reševanja problemov, ki vsakodnevno ogrožajo življenje in premoženje.

Zavarovalnica Triglav na Dolenjskem nadaljuje 90-letno tradicijo. Po reorganizaciji zavarovalništva so v kratkem obdobju pridobili zaupanje zavarovancev. Za velik uspeh štejejo sklenitev zavarovalnih pogodb z Revozom, ki je eno

največjih podjetij v Sloveniji.

To jim po besedah direktorja PE Novo mesto Borisa Šepetavca uspeva predvsem zato, ker so zaposlili mlade ljudi s strokovnim znanjem, ki znajo in hočejo slediti hitrim spremembam v družbi. Zavarovalnica Triglav je vzpostavila tudi moderno računalniško mrežo za boljše in zanesljivejše delo z zavarovanci, zavedajo pa se tudi, da je za uspešno nastopanje na konkurenčnem zavarovalniškem trgu potrebno parmanentno izobraževanje vseh zaposlenih, zato temu posvečajo veliko pozornosti.

štev. 11.

V Novem Mestu 1. junija 1894.

X. letnik.

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l. gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema 1. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno peti- vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Natanko po 100 letih od prihoda prvega vlaka na redni liniji Novo mesto - Ljubljana je bila na železniški postaji Trebnje obeležitev tega dogodka. 1. junija 1894 leta je kronist Dolenjskih novic zapisal o sprejemu vlaka v Novem mestu:

“S preveselim, živio!” smo pozdravili došli vlak. Župan novomeški pa je slovenski nagovoril sekcijkega načelnika Witteka, izražaje v imenu mesta svoje veselje nad toliko sreče, da nam je Bog vendar spolnil goreče želje, davši nam železnico. Topiči so pokali, vojaška godba je zaigrala, neštivilni vskliki veselja, zlasti iz malih otročih ust, so se razlegali.

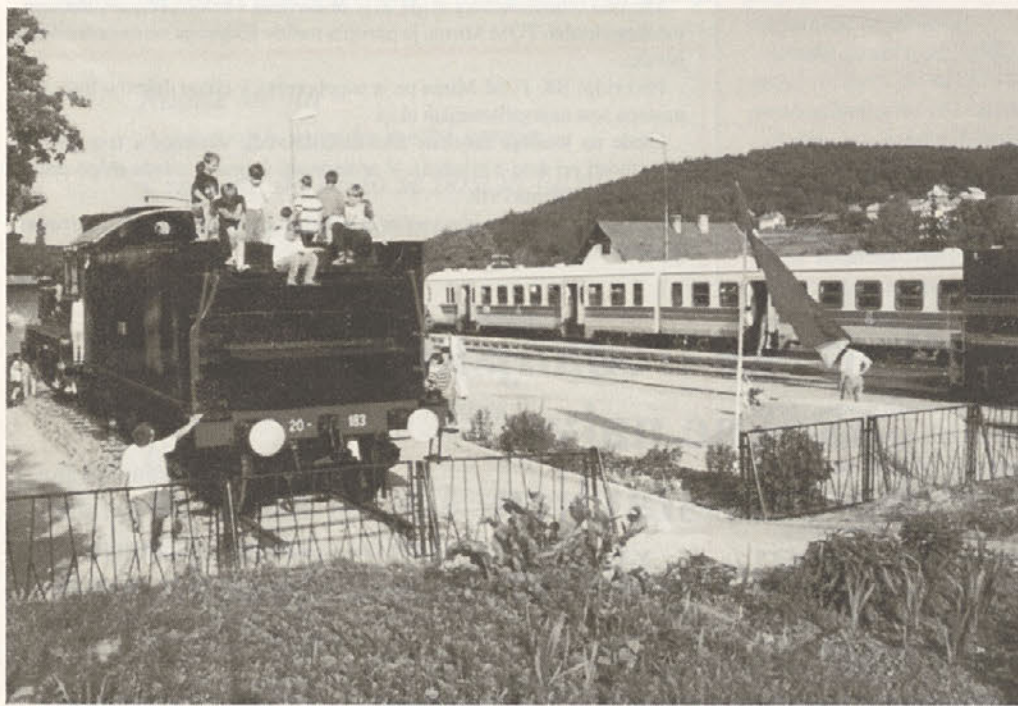
Pozabiti ne smemo še, da so se udeležile sprejema zlasti tudi naše gospice v kratni narodni noši s spečami, kar je gospodom očitno jako dopalo.”

Danes imamo nekoliko drugačno, lepšo udobnejšo železnico, toda prenekateri starejši se z nostalgijo spominjo romantike parnih lokomotiv, ki so ostale v spominu na čase, ki jih danes oživljamo z muzejskim vlakom. Da bi ta delček naše preteklosti ne zatonil v pozabo, je bila že pred leti na trebanjski železniški postaji postavljena kot muzejski primerek parna lokomotiva. Zob časa jo je z leti precej nagrzel, zato se je skupina občanov pod vodstvom g. Marjana Likarja odločila, da jo ohrani. Obnovo so podprli tudi številni sponzorji.

S 1. junijem se je parna krasotica ponovno razkazala v vsem svojem sijaju in kot je v nagovoru omenil g. Likar, naj s svojo lepoto nebi ohranjala le spomin na tehnični in gospodarski razvoj mesta, temveč tudi pripomogla k temu, da je Trebnje ne le najmlajše mesto, temveč tudi v krogu najbolj urejenih mest.

K prijetnem popoldnevu ob prenovljeni muzejski parni lokomotivi je prispevala trebanjska godba in predvsem lepa gesta podjetja TRIMO, ki je z veliko torto pogostilo vse najmlajše obiskovalce.

MR

Črne gradnje v naši občini

Črnograditelji so z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93) dobili možnost, da so vložili zahtevo za odlog prisilne izvršbe, plačali depozit, in sicer do 10. oktobra 1993. To je storilo 112 investitorjev nedovoljenih posegov v prostor, za katere je bila pripravljena evidenca in predlog prostorskih ureditvenih pogojev (PUP) za sanacijo degradiranega prostora, kar je izdelal PA PROSTOR d.o.o. iz Ljubljane. V osnutku PUP-a je bilo pet posegov razvrščenih med tiste, ki jih akt legalizacije ne dopušča (predvidenih za rušenje), četrtnina posegov naj bi se legaliziralo pod

pogoji sanacije, ostali pa naj bi se legalizirali taki, kot so že zgrajeni. Ob obravnavi osnutka je Izvršni svet Skupščine občine Trebnje sprejel stališče, naj se objekti, ki so predvideni za rušenje, legalizirajo pod pogoji. V skladu s takim sklepom je bil pred ponovno obravnavo na IS predlog PUP-a dopolnjen in posredovan v recenzijo Ministrstvu za okolje in prostor. Predlog PUP-a bo naša občinska skupščina obravnavala na junjski skupščini.

Po sprejetju na skupščini pa bodo črnograditelji, katerih nedovoljeni posegi so predmet tega dokumenta, pričeli s postopkom pridobivanja lokacijskega in gradbenega dovoljenja. Vida Šušterčič

Poročilo policijske postaje Trebnje

5.5.1994 je neznan storilec na Stanu pri Mirni ponoči iz kleti ukradel motorno žago znamke Husqurna. Lastnika je oškodoval za 40.000 sit.

11.5.1994 je bilo v nočnem času vlomljeno v trgovino KZ Veliki Gaber, od koder je storilec odnesel večjo količino cigaret. Neznanim storilcem smo na sledi.

14.5.1994 sta se v Dobravi pri Dobrniču sprla brata, od katerih je bil eden lahko telesno poškodovan z vilami. Zoper storilca je podana kazenska ovadba zaradi lahke telesne poškodbe.

3.5.1994 se je pripetila prometna nezgoda na Veliki Loki, kjer je voznik osebnega avtomobila zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča trčil v zemeljski nasip.

Zoper voznika je uveden postopek o prekršku.

3.5.1994 je prišlo do prometne nezgode na Čilpahu zaradi nepravilnega zavijanja. Na vozilih je nastala materialna škoda v višini 80.000 sit.

Zoper povzročitelja prometne nezgode je uveden postopek pri sodniku za prekrške.

23.5.1994 se je zgodila prometna nezgoda na Baragovem trgu v Trebnjem ob prečkanju pešakinje na prehodu za pešce. Oplazil jo je voznik tovornega vozila.

Pešakinja je bila hudo telesno poškodovana.

Zoper povzročitelja je podana kazenska ovadba.

12.5.1994 je prišlo do kršitve javnega reda in miru v motelu Kolinska, kjer sta se sprla občana, od katerih je bil eden poškodovan po obrazu s kozarcem.

Zoper kršitelja, ki je povzročil lahko telesno poškodbo, je podana kazenska ovadba.

22.5.1994 so v večernem času v Gor. Nemški vasi fizično napadli občana Romi in mu prizadejali lažje poškodbe.

Zoper kršitelja smo podali predlog za uvedbo postopka o prekršku.

26.5.1994 so se sprli Romi v naselju Hudeje in prišlo je do fizičnega pretepa.

Zoper kršitelje je uveden postopek pri sodniku za prekrške.

Policijska postaja
Trebnje

Trebnje na video kaseti

Za prospektom V objemu Temenice in Mirne je izšla še video predstavitev občine Trebnje Med dolenjskimi griči. Njen avtor je mag. Marko Koščak. Film je posnel in režiral Matjaž Fistravec, tekst pa je prispeval France Režun. Izdajatelj filma, ki se je prav z njim odmevno predstavil na sejmu Alpe Adria - Svoboda gibanja v mesecu marcu letos, je Skupščina občine Trebnje, založnik pa Center za izobraževanje in kulturo Trebnje.

Pravi in najbližji naslov dobrega zavarovanja

Naš temeljni cilj je zadovoljna stranka in prav zato odpiramo novo agencijo, saj le tako lahko zagotovimo učinkovit zavarovalni servis ter neposreden stik zavarovalnice Adriatic z zavarovanci.

Adriatic®
zavarovalna družba d.d.

Spoznajte ponudbo kakovostnih Adriaticovih zavarovanj.

Od tega imate lahko samo korist: življenjsko, nezgodno, premoženjsko, kmetijsko, avtomobilsko, stanovanjsko, požarno, rentno, transportnokreditno, zdravstveno Dobrodošli!

EFEKTA d.o.o., Ulica Gubčeve brigade 7
(Pri gostilni Pavlin), Trebnje
Tel. 44-029

Odprto od 7. do 15. ure
sreda 7. do 17. ure

Pravzaprav zgodba o ljudeh

Čudež rojstva lahko dobi tudi nevzdržno grenak okus poraza, čeprav ti vsi argumenti razuma skušajo dopovedati, da si, kljub najvišjemu položaju na hierahični lestvici živih bitij, vendarle samo delček v sistemu narave in da se ta narava včasih pač kruto poigra.

- Otrok ima prirojeno srčno napako. Zelo huda je in nič vzpodbudnega vama ne moremo dati za popotnico. Najbolje bosta storila, če se s tem čim prej sprijaznita.

Mislím, da s Tonijem, mojim možem, nisva niti govorila tiste dni. Vsak zase sva grizla bolečino in ona naju. Naj se sprijazniva? Ljubi Bog, kako? Saj sem otroka vendar rodila za življenje!

Potem sem začela iskati okrog sebe. Tipati. Prisluskovati. Brez določene ideje. Le to sem vedela, da ne smem čakati. Da se ne smem sprijazniti. In mož tudi ne. Sploh se nihče ne sme sprijazniti! Ni zlodej, da bi ne našli nitke, s katero bi začeli plesti!

In smo jo res.

Nekako smo zvedeli za podobna bolezenska primera v Kranju in Mariboru, ki so ju uspešno rešili z operacijo v Londonu. Informacije, nasveti, naslov kirurga, pisma. Nato sporočilo: otroka pripeljite takrat in takrat.

Za stisko, ki je prišla hkrati s sporočilom, pa ne zmorem besed in najbrž jih sploh ni. Namreč, "takrat in takrat" je pomenilo čez štiri dni. udi če bi z možem začela takoj razprodajati imetje, ne bi v tem času prišla do potrebnega denarja. Menda so se mi koraki kar sami usmerili v mokronoško Iskro oziroma v Italien Shoes Studio, med moje bivše in sedanje sodelavce. To ni več tvoja skrb, so mi zagotovili in še danes ne vem natančno, kako je potem vse potekalo. Naenkrat je kar nekaj sto ljudi, znanih in neznanih, začelo po neki čudežni volji skrbeti za bolni srček naše Jolande. Roko je takoj ponudila še moževa firma Petrol, skupščina občine Trebnje, Center za socialno delo Trebnje, trebeljansko župnišče, PTT s telefonskimi uslugami, Adria z brezplačnim letalskim prevozom, krajani, prijatelji, znanci, zdravstvo in bojim se, da sem še koga pozabila. Ampak, narava se je spet poigrala. Jolandi je poslala pljučnico in za cel mesec preložila polet.

Operacija je trajala pet ur in pol. "Ljubica, sedaj se pa ne hecaj!", sem zabičala Jolandi preden so jo odpeljali. Prepričana sem, da me je razumela, saj se mi ni tako še nikoli prej nasmehnila. Kot bi mi obljubila! Neverjetno, toda takrat me je v hipu minila vsa tesnoba in vedela sem, da bo vse dobro, čeprav je dr. Stark, ki jo je operiral, govoril o sedemdesetih procentih. Seveda, dr. Stark takrat še ni vedel, da Slovenci držimo obljubo. Pa njemu ne gre zameriti, saj je Anglež. Prej gre zameriti meni in Toniju, ker pred temi dogodki nisva vedela, da živiva med tako čudovitimi ljudmi. Hvala vsem.

Zapisal Stane Peček

PABREKI*

Pobira jih Stane Peček

Ledrarjev Pepi

Bila je v takratni vasi Trebnje, v kateri so strojili kože in delali "leder". Vse do druge svetovne vojne. Ko se je ta zdvijala in se je v Temeniško dolino spet naselil mir, je imel Jože Zupančič, ki so ga že tedaj bolj poznali kot Ledrarjevega Pepija, na izbiro obrt ali kmetijo. Oboje skupaj da ne bo šlo, so mu rekli. Izbral je drugo. Kasneje se je na ta račun večkrat šalil, češ, da bi izbral obrt, bi bil danes gospod, resno pa ni tega nikoli rekel. Tudi z obnašanjem ni kazal, da bi bil morda zaradi tega nekakšen drugorazredni državlján, kot naj bi se v tistih časih za kmeta menda spodobilo, saj se je na primer ponašal s prvim voznikom dovoljenjem v Trebnjem, čeprav ni imel lastnega avtomobila; pa je bil poslanec Kočevskega zborna, odbornik, od malih nog gasilec, vseskozi pa napreden kmetovalec in aktiven optimist.

- Zakaj si pa tako čemern, kot da ti je črna mačka pot prekrizala?

- Ah, imam neke probleme.

- Pa ne hujših, kot smo jih imeli mi takrat na veselici.

- Kdaj?

- Bo pa kar nekaj desetletij nazaj. Spomnim se pa tako, kot bi bilo prejšnjo nedeljo. Kako ne, saj je bilo luštino kot nikoli! Potem smo se pa zravsali. Zaradi punc, kajpak! Naenkrat opazim, da je enega naših zvilo pod mizo. S prijateljem ga zgrabiva in odvlečeva v neko šupo.

- No, pa pojdemo, sem predlagal, ko smo prišli do sape.

- Fanta, mene noga tako boli, da ne bom mogel hoditi.

- Ne bodi reva! Samo udarec si dobil, nogo je treba malo razgibati pa bo šlo.

Potem smo razgibavali. Prijela sva ga pod pazduhi in nekaj korakov v eno smer, obrat, nato nekaj korakov v drugo smer. Poba pa kar stoka in stoka. Po nekaj poskusih si le bolj od blizu ogledam njegove noge.

- Prmejlavdanduš, vse kaže, da res ne bo šlo. Kajti, če prav vidim, je ena konica od čevlja obrnjena proti meni, druga pa od mene.

Seveda ti po taki tolažbi ni ostalo drugega, kot da si svojo čemernost posadil na črno mačko in jo poslal nazaj čez cesto; če namreč ena konica čevlja gleda na sever, druga pa na jug, je res hudo zapletena reč, čeprav se je zgodila že pred desetletji.

Tudi naslednja.

Pepijev oče je bil čvrst gospodar in še bolj čvrst oče. Zraven tega pa še lovec. Zato je mladenič Pepi skrbno in domiselno izbiral priložnosti za zabavo. Tkao je bil tudi tistega večera več kot pravočasno doma. Spravil se je v svojo izbo in ko je začutil, da so vsi zaspali, se je kot maček izmuznil iz hiše. Sprašujete, kam? Drva sekati že ne! Potem se je v drobnih urah vračal. Bolj se je približeval domači hiši, bolj oprezen je bil njegov korak. Ob hiši se je že skoraj plazil. Pes, verjetno že vajen takih manevrov svojega prijatelja, je samo prijazno zavilil v pozdrav. Do vstopa v hišo je bilo le še nekaj korakov, ki so previdno tipali, da se v temi ne bi srečali s kakšnim pozabljenim predmetom in vse je že kazalo na uspešen konec. Naenkrat pa... z eno besedo: pekel! Pes je z verigo vred ponorel, skoraj istočasno je neka železna roka tako zgrabila Pepija za ovratnik, da so kar gumbi leteli, glas nad njim pa je neusmiljeno tulil: "Imam te, baraba!" Čez nekaj trenutkov se je z zoprnim truščem odprlo še okno iz očetove spalnice in, o, joj!, iz dvocevke se je dvakrat zablistalo pa trikrat zagrmelo. Tretjič skozi grlo Pepijevega očeta:

- Krucenal, kdo je?

- Trebanjski vahtmojster!

- Koga pa držiš?

- Mene, ata.

- Zakaj pa tebe, Bog ti grehe odpusti!?

- Ne vem. Jaz sem samo hotel zelo tiho v hišo, da ne bi koga zbudil!

*PABEREK = plod, sadež, ki ostane na požeti njivi, v obranem nasadu

Od članskega do pionirskih državnih prvakov

Igralci TOM-a v slovenskem
badmintonskem vrhu

Letošnja tekmovalna sezona je prva, v katero smo stopili z ambiciozno, pripravljeno tekmovalnim načrtom, sestavljenim glede na lanskoletne uspehe in možnost napredka v tem letu.

V članski konkurenci je Sašo Zrnc osvojil naslov državnega prvaka v igri posameznikov za leto 1994, na jakostni lestvici Badmintonska zveza Slovenije (BZS) pa je na prvem mestu. BZS ga je že predlagala Olimpijskemu komiteju kot kandidata za letne olimpijske igre v Atlanti.

Ekipno smo najmočnejši med pionirji. Na državnem prvenstvu do 14 let, ki je potekalo 28. maja 1994 v Ljubljani, smo osvojili kar štiri naslove državnih prvakov. V igri posameznikov sta zmagala Uroš Kirm in Nina Šumi (oba sta tudi državna pokalna prvaka), v igri dvojic Nina Šumi - Alenka Zakrajšek in v mešanih dvojicah Uroš Kirm - Nina Šumi. Uspeh so dopolnili: dvojica Uroš Kirm - Dušan Skerbiš z drugim mestom ter Alenka Zakrajšek in Aleš Mum s tretjim mestom v igrah posamezno. Ti rezultati so bili pričakovani, saj smo predhodno potrdili našo kvaliteto tudi na mednarodnih tekmovanjih.

V jeseni sta Uroš Kirm in Nina Šumi zmagala na mednarodnem prvenstvu Lendave (udeležba igralcev štirih držav). Prvomajske praznike smo izkoristili za udeležbo na turnirju v Meranu (Italija). Tudi tu smo segli po kolajnah: Kristjan Hajnšek je zmagal med mladinci, Uroš Kirm in Nina Šumi sta zasedla tretje mesto v igri posameznikov.

Nadaljevali smo z udeležbo na mednarodnem turnirju v Nemčiji. Urša Plahutnik je dosegla tretje mesto, prav tako Kristjan Hajnšek, oba med mladinci. Kljub neugodnemu žrebu Nina Šumi, ki je že v prvem kolu naletel ana nemško državno prvakinjo, smo izredno zadovoljni, saj je Nina klonila šele po ogorčenem in izenačenem boju. Potrebno je poudariti, da sodi nemški badminton v višji evropski razred. Poleg mladinskih turnirjev smo se udeleževali tudi turnirjev v absolutni konkurenci, med katerimi je rezultatsko še posebej izstopal turnir v Wangenu. Ob zmagah Hajnška in Šumijeve sta tudi Sašo Cvelbar in Bojan Krnc prikazala borbeno in zrelo igro, vendar sta že v začetnih dvobojih naletela na premočne nemške nasprotnike.

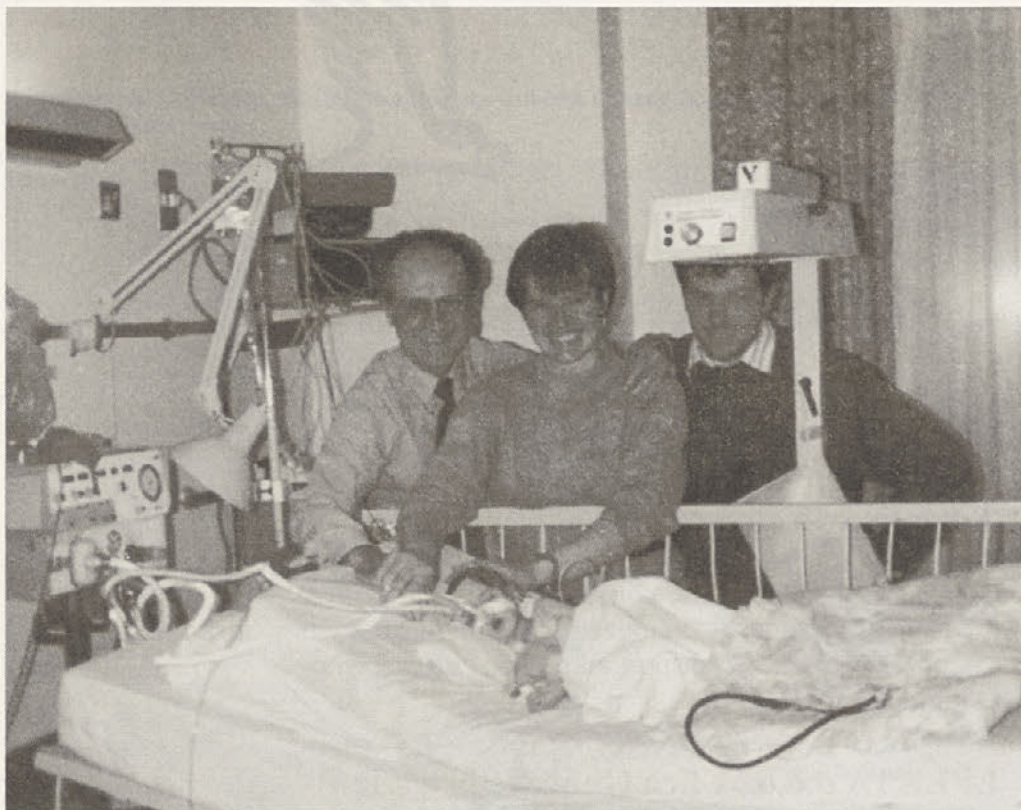
Mirska osnovnošolska ekipa, ki je sestavljena v celoti iz članov Badmintonskega kluba TOM Mirna, je osvojila naslov Ekipnega osnovnošolskega prvaka.

Prvi ekipi BK TOM Mirna pa je uspel preboj v elitno državno ligo, kjer nastopa šest najkvalitetnejših ekip.

Glede na letošnje rezultate ima klub še večje ambicije s tem pa tudi obveznosti pri delu z mladimi. V prihodnosti želimo z mlado ekipo priti v mladinski slovenski vrh.

Prepričani smo, da bomo s trdim in načrtnim delom ob pomoči sponzorjev izpolnili načrt.

Bojan Krnc

V Londonu takoj po operaciji: operiranka Jolanda, kirurg dr. Stark, mama Ana in oče Toni Klemenčič. Manjka štiriletna Leja, ki je v tem času "gospodinjila" doma na Trebelnem.

Del zbirke trebanjske likovne naive bo predstavljen na Slovaškem

Slovaška narodna galerija pripravlja od 18. avgusta do 9. oktobra pod pokroviteljstvom UNESCO mednarodni pregled naivne umetnosti z naslovom "INSITA 1994".

Slovenijo bodo na tej razstavi predstavljala dela, ki so jih umetniki naivci ustvarili v dolgih sedemindvajsetih letih delovanja Tabora likovnih samorastnikov in so zbrana v trebanjski Galeriji likovnih samorastnikov.

Razstava bo v Bratislavi, kjer bo predstavljenih okoli trideset del. Po reprezentativni razstavi trebanjske zbirke naive v Cankarjevem domu leta 1992 je to vnovična potrditev visoke umetniške vrednosti zbranih del in hkrati potrditev strokovnega in organizacijskega dela iniciatorjev in snovalcev sprečanj domačih in tujih likovnih naivcev na trebanjskih tleh.

Rekreativna vadba

Letos je organizirana rekreativna vadba potekala v Trebnjem že šesto sezono zaporedoma, in to v štirih sekcijah, v katere se je vključilo 74 udeležencev. Vztrajnost je bila pri posameznikih različna. Sezono smo zaključili s predavanjem Vide Premrl o meditaciji in rekreativnim pohodom na Mirno goro. Razveseljivo je, da je opaziti, da se vse več ljudi zaveda pomena rekreacije za zdravo in zadovoljno življenje.

Darinka Šalehar